

Bakalářská práce

Rozdílné uplatňování výdajů v případě podnikajících fyzických osob a jejich dopad na stanovení základu daně

Vedoucí práce:
Ing. Veronika Solilová, Ph.D.

Kristýna Slámová

Brno 2016

Poděkování

Touto cestou bych chtěla poděkovat své vedoucí diplomové práce Ing. Veronice Solilové, Ph.D. za pomoc, cenné připomínky a odborné vedení v průběhu zpracování bakalářské práce. Dále bych ráda poděkovala všem konzultantům za jejich cenné zkušenosti a rady.

A v neposlední řadě děkuji celé své rodině a známým za jejich podporu v průběhu celého studia.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci: **Rozdílné uplatňování výdajů v případě podnikajících fyzických osob a jejich dopad na stanovení základu daně.**

vypracoval/a samostatně a veškeré použité prameny a informace jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s platnou *Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací*.

Jsem si vědom/a, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 Autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity o tom, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity, a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně dne 21. května 2015

Kristýna Slámová

Abstract

Slámová, The difference in determining the tax base for self-employed, while keeping tax records, accounting or lump sum.

Brno: MENDELU in Brno 2015.

The thesis is focused on analyzing and defining the differences in the tax base for self-employed when keeping tax records, accounting or lump sum. The theoretical part shows the two common principles of tax record keeping and consequently their differences. The practical work focused on the analysis of tax records keeping and then accounting of a specific company. The core is to set the tax base for self-employed and show the differences arising from the tax record keeping, accounting or lump sum during economic activities of the particular company. The conclusion presents the overall summary, highlights the findings and gives recommendations to the observed company using simple comparison of their accounting data.

Key words

tax accounting, accounting, lump-sum expenses, tax base, tax liability, SWOT analysis

Abstrakt

Slámová, Rozdíly uplatňování výdajů v případě podnikajících fyzických osob a jejich dopad na základ daně

Brno: MENDELU v Brně 2015.

Cílem této bakalářské práce je objasnit rozdíly při stanovení základu daně při vedení daňové evidence, účetnictví nebo uplatnění paušálních výdajů.

Teoretická část se zaměřuje na daňové principy stanovování základu daně při vedení evidence, účetnictví či paušálu a poukáže na jejich rozdíly.

Praktická část se zaměří na analýzu konkrétní sledované firmy, která vede daňovou evidenci. Propočítá jednotlivé základy daně a poukáže na rozdíly, které vzniknou při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatní paušálu sledovaného podnikatele.

Na závěr jsou shrnuta fakta vyplývající z propočtů základů daně a uvedeny doporučení sledovanému podnikateli.

Klíčová slova

daňová evidence, účetnictví, paušální výdaje, základ daně, daňová povinnost, SWOT analýza

OBSAH

1 Úvod.....	11
2 Cíl práce	12
3 Teoretická východiska	13
3.2 DEFINICE ZÁKLADNÍCH POJMŮ	13
3.1.1 Vedení daňové evidence	13
3.1.2 Vedení účetnictví	15
3.1.2 Uplatňování paušálních výdajů.....	18
3.2 Stanovení základu daně.....	19
3.2.1 Stanovení základu daně při vedení daňové evidence.....	19
3.2.2 Stanovení základu daně v účetnictví.....	20
3.2.3 Stanovení základu daně při uplatňování paušálních výdajů	21
3.3 Rozdíly při vedení daňové evidence a vedení účetnictví.....	22
3.4 Povinnosti a dopady při přechodu z daňové evidence na účetnictví a naopak	23
3.4.1 Přejed z daňové evidence na vedení účetnictví.....	24
3.4.2 Přejed z účetnictví na daňovou evidenci.....	26
3.5 Metodika práce.....	27
3.5.1 SWOT analýza	28
4. Přejed sledované firmy mezi daňovou evidencí, účetnictvím a paušálními výdaji .	30
4.1 Charakteristika sledované firmy	30
4.1.1 Zůstatky evidenční knihy	30
4.2 Základ daně sledované firmy při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatňování paušálu.....	35
4.5 Daňový dopad přechodu z daňové evidence na účetnictví u sledované firmy	37
4.5.1 Základ daně sledované firmy při přechodu z DE na účetnictví.....	37
4.6 Plánované změny firmy pro rok 2016.....	39

4.6.1. Shrnutí plánovaných změn pro rok 2012 a s nimi související hodnoty.....	39
5. Návrhy a doporučení	44
5.1. Dílčí cíl přechodu z daňové evidence na účetnictví	45
6. Závěr.....	47
7. Literatura	48

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Kniha přijatých faktur a závazků	31
Tabulka 2: Kniha vystavených faktur a pohledávek	31
Tabulka 3: Vybrané položky daňové evidence.....	32
Tabulka 4: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u DE	33
Tabulka 5: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u účetnictví.....	34
Tabulka 6: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u paušálních výdajů ..	34
Tabulka 7: Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2015	35
Tabulka 8: Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2015	36
Tabulka 9: Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2015.....	36
Tabulka 10: Zahajovací rozvaha	38
Tabulka 11: Výpočet základu daně při přechodu z DE na účetnictví v roce 2015.....	38
Tabulka 12: Plán výnosu/nákladů a příjmu/výdajů pro rok 2016.....	40
Tabulka 13: Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2016	41
Tabulka 14: Zahajovací rozvaha 1. 1. 2016	42
Tabulka 15: Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2016	42
Tabulka 16: Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2016.....	43
Tabulka 17: Porovnání ZD a daně pro daňovou evidenci, účetnictví a paušál	44
Tabulka 18: SWOT analýza	45

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Daňová evidence podniku.....	15
Obrázek 2: Struktura daňové evidence podnikatele.....	15
Obrázek 3: Subjekty, které jsou dle zákona o účetnictví účetní jednotkou	16

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1: Grafické znázornění výpočtů základů daně pro rok 2015 a 2016.....	44
---	----

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Deník příjmů a výdajů při vedení daňové evidence	11
Příloha 2: Kniha majetku	11
Příloha 3: Zásoba materiálu.....	11
Příloha 4: Peněžní prostředky na bankovních účtech	12
Příloha 5: Peněžní prostředky v hotovosti	12
Příloha 6: Bankovní úvěr	12

1 Úvod

Tématem této bakalářské práce je rozdílné uplatňování výdajů podnikajících fyzických osob a rozbor jejich dopadu na základ daně u konkrétní sledované firmy.

Pro bakalářskou práci je vybrané právě toto téma, jelikož rozhodnutí o způsobu uplatňování výdajů u fyzických osob se považuje za stěžejní. Důležité je samotné rozhodnutí o způsobu evidence podnikatelské činnosti a následné sledování její efektivnosti v průběhu realizace, jelikož volba způsobu uplatňování výdajů může mít dopad na samotné daňové zatížení podnikatelského subjektu.

Pro tuto práci byla vybrána firma, u které se předpokládá, že současný způsob, jakým uplatňuje své výdaje, pro ni není efektivní a nedochází tak k správné optimalizaci daňového základu. Práce tedy bude obsahovat analýzy současného způsobu uplatňování výdajů ve sledované firmě s porovnáním dalších možných variant uplatňování výdajů docílit daňové optimalizace u sledované firmy.

Nabízenými možnostmi uplatňování výdajů jsou vedení podvojného účetnictví, vedení daňové evidence či uplatňování paušálních výdajů, přičemž každá z metod má své postupy a principy, které jsou značně odlišné. Rozdílným způsobem tak vyčíslují daňový základ, ze kterého se následně vypočte samotná daňová povinnost.

U vedení podvojného účetnictví eviduje veškeré své skutečně vynaložené výnosy a náklady dle účetních předpisů a účtově osnovy na jednotlivých účtech a na závěr vypočte daňový základ jako rozdíl mezi výnosy a náklady. V daňové evidenci se výdaje uplatňují nikoliv na základě skutečně vynaložených výnosů a nákladů, ale na základě evidence příjmů a výdajů (kdy skutečně došlo k pohybu peněžních prostředků) a základ daně se vypočte jako rozdíl právě mezi těmito přírůstky a úbytky peněz. Oproti účetnictví jej tedy nezajímají skutečné náklady a výnosy vynaložené, ale jen pohyb peněžních prostředků, kterým nemusí být bezprostředně nějaký výnos či náklad. Úplně rozdílnou metodou je pak třetí metoda, a to uplatňování výdajů paušálem. V tomto případě subjekt neeviduje své skutečné náklady, ale počítá náklady jako procento ze svých dosažených příjmů – procentní část vyplývá ze zákona, dle toho, jakou činnost provádí.

Všechny z uvedených metod mají své zákonné náležitosti a pravidla, kdy a jakým způsobem mají být vedeny. Tyto budou podrobně rozebrány v rámci teoretické části práce.

2 Cíl práce

Cílem práce bude identifikovat dopady vedení daňové evidence či účetnictví anebo využívání paušálních výdajů na stanovení základu daně z příjmů fyzických osob. Dílčím cílem bude dále identifikování důvodů přechodu z daňové evidence na účetnictví a naopak včetně povinností a dopadů vyplývajících z této skutečnosti.

Nejprve bude zvolen konkrétní podnikatelský subjekt a jeho konkrétní specifikace, jako je předmět podnikání, rok, od kterého podnikatel zahájil svoji živnost a konkrétní zůstatky evidenčních knih. Dále bude uvedena analýza sledovaného subjektu.

V další kapitole bude uvedena determinace jednotlivých základů daně v případě, že firma vede daňovou evidenci, účetnictví nebo uplatňuje paušální výdaje.

Následně bude uvedena analýza základů daně u jednotlivých variant, která bude pro firmu výhodnější a která naopak nejméně výhodná.

Důležitou součástí bude také komparace stanovených základů daně u vedení daňové evidence, účetnictví či paušálu.

Na závěr bude identifikována nejvhodnější metoda pro námi sledovaný subjekt, budou uvedena doporučení a důvody, proč právě tento způsob vedení je pro danou firmu nejvýhodnější.

3 Teoretická východiska

Kapitola se bude zaměřovat na stěžejní teoretické aspekty, které budou provázet celou bakalářskou práci a vytýčí základní pojmy, nutné pro její pochopení. Cílem této kapitoly je především poskytnout náhled na veškeré stěžejní údaje, které budou dále použity pro zpracování praktické části práce.

V rámci této kapitoly se nejprve seznámí s charakteristikou základních pojmů, bude zde přiblížen význam účetnictví, daňové evidence a uplatnění paušálních výdajů. Následně se kapitola zaměří na charakteristiku základu daně a na způsoby, jakými je základ daně určován v jednotlivých sledovaných oblastech. Poté budou vytýčeny rozdíly mezi zvolenými metodami, tj. účetnictvím a daňovou evidencí a v neposlední řadě bude popisovat okolnosti, které souvisí s přechodem z účetnictví na daňovou evidenci a naopak. Poslední podkapitola bude věnována teoretickým souvislostem analytických metod, které budou uplatněny v praktické části bakalářské práce.

3.2 DEFINICE ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Tato podkapitola se zaměří na seznámení se základními pojmy práce, tj. osvětlí principy vedení daňové evidence, vedení účetnictví a uplatňování paušálních výdajů. Získání základních informací z této podkapitoly poslouží k nalezení rozdílů mezi sledovanými metodami.

3.1.1 Vedení daňové evidence

Cílem vedení daňové evidence je zachytit potřebné údaje ke zjištění základu daně z příjmů. Daňovou evidenci vedou ty subjekty, které nejsou účetními jednotkami, podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Daňová evidence je upravena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. I když novela zákona o účetnictví již v roce 2004 neuvažovala o jednoduchém účetnictví, byla fyzickým osobám poskytnuta nová možnost, kdy k 1. 1. 2005 bylo jednoduché účetnictví nahrazeno právě daňovou evidencí. Daňová evidence je tedy obdobou zjednodušeného účetnictví. [Dušek a Sedláček, 2015, s. 9]

Daňovou evidenci vedou fyzické osoby, které nejčastěji podnikají na základě živnostenského oprávnění, jež vydává místně příslušný živnostenský úřad, po splnění podmínek uvedených v živnostenském zákoně. Mezi tyto podmínky patří zejména: dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, bezúhonnost, odborná způsobilost, a další. [Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, Businesscenter.cz, 2016]

Vedle vymezení základu daně slouží daňová evidence také k vytvoření přehledu o stavu a pohybu majetku podnikatele a jeho dluhů a na jejím základě je tedy možné provádět jednotlivá ekonomická rozhodnutí pro řízení firmy. Daňová evidence vychází z prvotních dokladů, na jejich základě provádí záznamy, které dále třídí a seskupuje. Výsledkem této práce je tvorba daňového přiznání, které je ke konci sledovaného zdaňovacího období předloženo příslušnému správci daně. [Dušek a Sedláček, 2015, s. 11-12]

Daňovou evidenci mají povinnost vést takové fyzické osoby, které dosahují zdanitelných příjmů podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, přičemž při stanovování daňového základu uplatňují skutečně vynaložené výdaje a nevedou podvojný účetnictví. Za zdanitelné příjmy se přitom považují: příjmy ze zemědělské výroby, příjmy ze živností, příjmy z jiného podnikání, dle zvláštních předpisů, podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti. [Pilátová, 2013, s. 11]

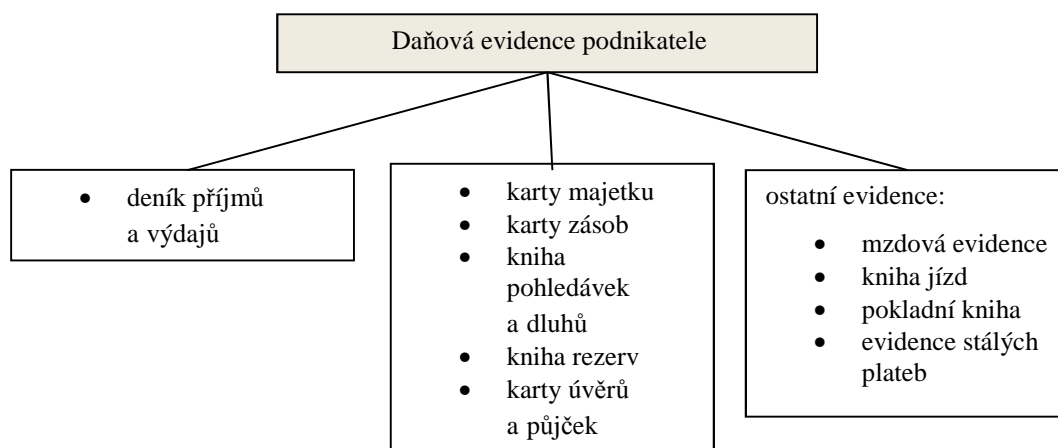
Pojem daňová evidence je přímo vymezen v § 7b, zákona o daních z příjmů a to následovně: „*Daňovou evidenci se pro účely daní z příjmů rozumí evidence pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů. Tato evidence obsahuje údaje o*

- a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,*
- b) majetku a dluhů.“* [ÚZ, Daně z příjmů 2015, s. 21]

Způsob, jakým bude subjekt vést daňovou evidenci, není zákonem stanoven. Fyzická osoba, která ji vede, si tedy sama může zvolit formu vedení. Správce daně však má možnost, udělit daňovému subjektu tzv. záznamní povinnost, formou písemného rozhodnutí a má právo kontrolovat plnění uložené záznamní povinnosti již v průběhu daného zdaňovacího období. [Pilátová, 2013, s. 26]

Nejčastější formou, která je využívána pro vedení daňové evidence, je pro zachycování příjmů a výdajů peněžní deník a pro ostatní složky majetku a dluhů evidenční karty. Následující obrázek již zachycuje typickou strukturu daňové evidence u podnikatele.

Obrázek 1: Daňová evidence podniku

Zdroj: [Dušek a Sedláček, 2015, s. 16]

Základním úkolem při vedení daňové evidence je evidence samotných příjmů a výdajů sledovaného ekonomického subjektu. Příjmy se přitom pro účely zákona o dani z příjmů rozumí příjmy peněžní, nepeněžní i příjmy dosažené směnou. Tedy příjmy, kterých poplatník dosáhl v průběhu podnikání. Výdaji se pro účely zákona o dani z příjmů rozumí takové výdaje, které byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Přičemž i výdaje, stejně jako příjmy, můžeme rozlišit na peněžní a nepeněžní.[Pilátová, 2013, s. 98], [Dušek a Sedláček, 2015, s.20-21]

Příjmy a výdaje ekonomický subjekt eviduje prostřednictvím peněžního deníku, který by měl obsahovat následující údaje: datum uskutečnění transakce, označení daňového dokladu, stručný popis transakce, přehled o příjmech, které jsou předmětem daně, přehled o přijaté a zaplacené dani z přidané hodnoty (DPH), přehled o celkových výdajích, přehled o výdajích souvisejících s příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů. Možnou podobu deníku příjmů a výdajů zachycuje příloha č. 1 této bakalářské práce.[Dušek a Sedláček, 2015, s.24]

3.1.2 Vedení účetnictví

Stejně tak, jako je tomu u vedení daňové evidence, i v případě vedení účetnictví je jeho stěžejním cílem zjištění základu daně pro daň z příjmů. Od 1. 1. 2004 jednotlivé účetní jednotky vedou tzv. podvojně účetnictví. Do této doby, mohli vést vedle podvojně účetnictví i účetnictví zjednodušené, které však bylo novelou zákona zrušeno. Od roku 2008 mohou opět vést jednoduché účetnictví některé vybrané subjekty, a to občanská sdružení, církve, náboženské společnosti či honební společenstva. [Pilátová, 2013, s. 16]

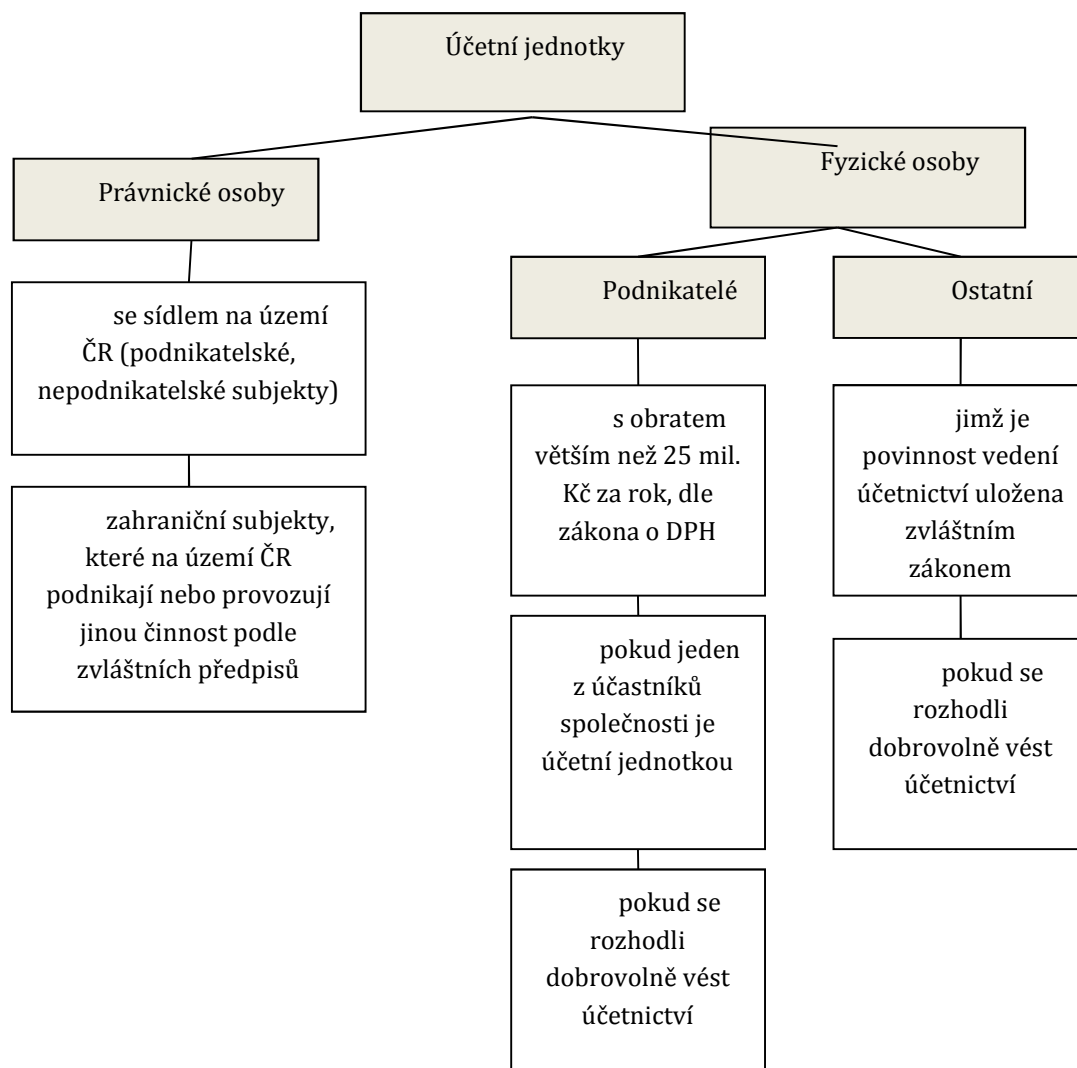
Vedení účetnictví se řídí následujícími zákonnými předpisy: [Ryneš, 2014, s.15]

- 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů
- vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví
- České účetní standardy pro podnikatele
- další navazující zákonné předpisy, kterými se musí každá účetní jednotka řídit, např. nový občanský zákoník, zákon o obchodních korporacích, zákon o přeměnách, zákon o daních z příjmů, insolvenční zákon, a další.

Zákon o účetnictví vymezuje pojem účetní jednotka, kterým specifikuje jednotlivé subjekty, jež mají povinnost vést účetnictví. Těmito subjekty jsou právnické osoby, které mají sídlo na území České republiky (ČR), dále zahraniční právnické osoby, pokud na území ČR podnikají, poté svěřenecký fond, fondy obhospodařované penzijní společnosti, investiční fondy bez právní osobnosti a především také fyzické osoby, které jsou zapsány v obchodním rejstříku (OR) a jejich obrat z podnikání přesáhl bezprostředně předcházející kalendářní rok 25 milionů (mil.) korun českých (Kč). [Ryneš, 2014, s. 28-29]

Přehlednou ukázkou subjektů, které mají dle zákona o účetnictví povinnost vést podvojně účetnictví, znázorňuje následující obrázek č. 1.

Obrázek 2: Účetní jednotky

Zdroj: [Dušek a Sedláček, 2015, s. 9]

Povinností každé účetní jednotky je vést správné, úplné, průkazné, srozumitelné, přehledné a trvalé účetnictví. Správně vedené účetnictví je takové, které je vedeno dle zákonných podmínek. Úplné účetnictví je splněno v případě, kdy účetní jednotka zaúčtovala všechny účetní případy za příslušné účetní období. Průkaznost účetnictví je splněna provedením inventarizace a vše je doloženo průkaznými účetními záznamy. Srozumitelné účetnictví je takové, které umožňuje

spolehlivě a jednoznačně určit obsah účetních případů. Trvalost účetnictví je zajištěna archivací účetních záznamů. [Ryneš, 2014, s. 32]

3.1.2 Uplatňování paušálních výdajů

Dle § 7, odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů se může podnikatel rozhodnout vykazovat výdaje paušální částkou, a to v případě, že neuplatní výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. V případě, kdy poplatník uplatní výdaje takto uvedeným způsobem, předpokládá se, že v částce výdajů jsou zahrnuty veškeré výdaje vynaložené v souvislosti s dosažením příjmů z jeho podnikatelské činnosti. Při uplatňování výdajů paušálem je daný subjekt povinen vést záznamy o svých příjmech a dále také vést evidenci pohledávek, které vznikly v souvislosti s vykonávanou činností, na jejímž základě plyne podnikateli příjem.[ÚZ, Daně z příjmů 2015, s. 21]

Poté, co si podnikatel zvolí způsob uplatnění výdajů dle § 7, odst. 7, nelze jej zpětně měnit, tzn. paušální výdaje nelze kombinovat se skutečně vynaloženými výdaji. Veškeré činnosti uskutečněné v rámci podnikání musí jeden podnikatelský subjekt vykazovat buďto pouze ve skutečných výdajích, nebo všechny paušálem. Uplatnění paušálních výdajů lze použít pouze v případě, kdy jsou příjmy a výdaje rozdělovány stejným poměrem. [Dušek a Sedláček, 2015, s. 22]

Subjekt, který se rozhodne využívat metodu paušálních výdajů, nevede daňovou evidenci, ani účetnictví a nemusí tak prokazovat své výdaje na základě dokladů. Výdaje vypočítá procentem ze svých příjmů, tzn. z peněz, které ve sledovaném období skutečně obdržel. Výše procenta, závisí na druhu podnikatelských příjmů. [Konečná, J., 2016]

Zákon o daních z příjmů v § 7, odst. 7 říká že: „*Neuplatní-li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může uplatnit výdaje, s výjimkou uvedenou v § 12, ve výši*

- a) *80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů z živnostenského podnikání řemeslného; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 600 000 Kč,*
- b) *60 % z příjmů ze živnostenského podnikání nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 1 200 000 Kč,*
- c) *30 % z příjmů z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku, nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 600 000 Kč,*
- d) *40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti s výjimkou příjmů podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 6; nejvýše lze však uplatnit výdaje do částky 800 000 Kč.“*

[ÚZ, Daně z příjmů 2015, s. 20]

Z výše uvedeného vyplývá, že využití paušálních výdajů je možné pouze u některých příjmů dosažených poplatníkem, a to pouze u těchto příjmů: příjmy dle § 7 odst. 1 písm. a) až c), tj. příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, příjmy ze živnostenského podnikání a příjmy z jiného podnikání dle

zvláštních předpisů a dále dle § 8 odst. 1 písm. g) úroky na podnikatelském účtu. Uplatňuje-li subjekt i jiné příjmy (tj. příjmy dle § 9 nebo § 10), nelze je stanovit paušální částkou, ale musí vycházet ze skutečně vynaložených příjmů a výdajů. [Pelc a Pelech, 2015, s. 194]

3.2 Stanovení základu daně

Podkapitola stanovení základu daně bude poukazovat na to, jakým způsobem ekonomický subjekt stanoví základ daně v případě výše zmíněných způsobů evidence daňových výdajů. Jednotlivé podkapitoly tedy osvětlí, jak se stanovuje základ daně při vedení daňové evidence, při vedení účetnictví nebo při uplatňování paušálních výdajů. Tato podkapitola bude stěžejní pro následné určení rozdílů, mezi jednotlivými metodami vedení evidence a uplatňování výdajů.

Předtím, než se podíváme na jednotlivé postupy stanovení základu daně je potřeba si vysvětlit samotný pojem základ daně.

Základ daně můžeme definovat jako rozdíl mezi příjmy, které převyšují celkové vynaložené výdaje, přičemž do příjmů nezahrnujeme takové příjmy, které nejsou předmětem daně a dále příjmy, které jsou od daně osvobozeny. Při stanovování příjmů a výdajů pro účely výpočtu základu daně je nutné, aby byla respektována jejich věcná a časová souvislost. [Pelc a Pelech, 2015, s. 346]

3.2.1 Stanovení základu daně při vedení daňové evidence

Pro stanovení základu daně v daňové evidence se vychází z rozdílu mezi příjmy a výdaji, přičemž je nutné, rozlišovat příjmy a výdaje na ty které ovlivňují dílčí základ daně, a který ho neovlivňují. Mezi příjmy ovlivňující dílčí základ daně patří: prodej zboží, výrobků a služeb, popř. ostatní obdobné příjmy. Mezi příjmy, které neovlivňují dílčí základ daně, patří příjmy dle § 8 zákona o daních z příjmů, tj. příjmy z kapitálového majetku a dále příjmy, které nejsou předmětem daně z příjmů, nebo jsou od daně z příjmů osvobozeny (tj. příjem daně z přidané hodnoty, úvěry, přijaté peněžní dary a půjčky, peněžní vklady podnikatele a ostatní – např. vrácené přeplatky ze záloh na sociální a zdravotní pojištění). Mezi výdaje ovlivňující základ daně řadíme výdaje vynaložené na nákup materiálu, zboží, drobného hmotného majetku, dále výdaje vynaložené na výplatu mezd, vč. sociálního a zdravotního pojištění, které se sráží zaměstnancům ze mzdy, sociální a zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem, povinné pojistné, náklady vynaložené na provozní režii (energie, voda, apod.), výdaje vynaložené na pořízení nehmotného majetku, případně další podobné výdaje související s podnikatelskou činností daného ekonomického subjektu. [Pilatová, 2013, s. 102-103]

Při sestavení daňového přiznání a stanovení základu daně a následného výpočtu daňové povinnosti postupuje fyzická osoba, následovně:[Dušek a Sedláček, 2015, s. 125-126]

1. nejprve vyčíslí dílčí základy daně dle § 7 až 10, tzn.
 - a) na základě údajů získaných z vedení daňové evidence stanoví rozdíl mezi příjmy, které jsou předmětem daně a výdaji, které souvisí s příjmy podle § 7 zákona o daních z příjmů. Poté, provede výpočet rozdílu mezi těmito příjmy a výdaji, čímž zjistí výsledný dílčí základ daně dle § 7.
 - b) vyčíslí základ daně z kapitálového majetku dle § 8, kterým mohou být například inkasované úroky z běžného účtu.
 - c) vypočte dílčí základ daně z pronájmu dle § 9, a to jako rozdíl mezi dosaženými příjmy a vynaloženými výdaji.
 - d) stanoví základ daně z ostatních příjmů dle § 10, opět jako rozdíl příjmů a výdajů.
2. Po sečtení jednotlivých dílčích základů daně dle § 7 až 10 získá konečný základ daně, který je jejich úhrnem.
3. Stanovený základ daně je nutné dále upravit o nezdanitelné části, kterými mohou být např. dary poskytnuté zdravotnickému zařízení či úroky z úvěru na bytové potřeby, apod. Základ daně se dále může snížit o tzv. odčitatelné položky.
4. Základ daně upravený o nezdanitelné části a odčitatelné položky se zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.
5. Takto zjištěný základ daně již slouží k samotnému výpočtu daňové povinnosti.

Sazba pro výpočet daně činí u fyzických osob dle §16 zákona o daních z příjmů 15 %.[ÚZ, Daň z příjmů 2015, s. 29, s. 39]

Vypočtenou daňovou povinnost poté může poplatník ještě snížit o příslušné slevy na dani.

3.2.2 Stanovení základu daně v účetnictví

Pro stanovení základu daně při vedení účetnictví se vychází z hospodářského výsledku sledovaného podniku, kterým může být zisk nebo ztráta. Hospodářský výsledek se vypočte jako rozdíl mezi výnosy a náklady, o kterých subjekt účtuje v průběhu sledovaného zdaňovacího období. V případě, kdy po odečtení nákladů od výnosů účetní jednotka zaznamená kladný výsledek, hovoříme o dosažení zisku. V případě, kdy by však dosáhla záporného výsledku, jednalo by se o ztrátu.

Poté, co účetní jednotka zjistí výši hospodářského výsledku, musí provést další operace, které povedou ke zjištění základu daně, sloužícímu k vyčíslení celkové daňové povinnosti. Účetní jednotka musí zjištěný hospodářský výsledek:[Ryneš, 2014, s. 23-27]

- zvýšit o náklady, které dle § 24 a § 25 zákona o daních z příjmů nelze zahrnout do základu daně (např. vyplacené podíly na zisku, výdaje na

osobní potřebu fyzické osoby, splácení zápůjček, technické zhodnocení, vklady na zvýšení základního kapitálu, apod.)

- zvýšit o veškeré částky, které by neoprávněně zkracovali dosažené výnosy
- snížit o výnosy nezahrnované do daňového základu dle § 23, odst. 4 zákona o daních z příjmů (např. výnosy, které byly zdaněny u zdroje srážkovou daní, výnosy z nákupu vlastních akcií, výnosy z převodu podílů mateřské společnosti, výnosy z prostředků rezerv uložených na vázaném účtu v bance, apod.)
- upraví o další položky stanovené zákonem, zejména dle § 23 zákona o daních z příjmů.

Poté, co je účetní jednotkou základ daně upraven o výše zmíněné položky, je možné jej dále snižovat, a to např. o nezdanitelné částky, poskytnutá bezúplatná plnění (dary), další odčitatelné položky (podpora na výzkum a vývoj, podpora na odborné vzdělávání, apod.), či o ztrátu z minulých let. [Wolters Kluwer, 2014, s. 287]

Na základě provedení všech výše zmíněných kroků zjistí účetní jednotka hodnotu tzv. upraveného základu daně, z něhož již může vypočítat daň z příjmů dle příslušné sazby daně. Vypočtenou daňovou povinnost poté může ještě snížit o příslušné slevy na dani. [Wolters Kluwer, 2014, s. 166]

Výše sazeb daně pro určení daňové povinnosti podnikatelského subjektu činí pro rok 2015 u fyzických osob 15 % a u právnických osob 19 %.

3.2.3 Stanovení základu daně při uplatňování paušálních výdajů

Pro vypočtení daňového základu a výsledné daňové povinnosti při uplatňování paušálních výdajů můžeme vycházet z § 7a zákona o daních z příjmů – Daň stanovená paušální částkou. Dle tohoto ustanovení může poplatník určit základ daně na základě předpokládané výše příjmů a předpokládané výše výdajů, a to z činností vymezených zákonem dle § 7 odst. 1 písm. a) až c) a z vkladů na účtu, který je určen k podnikání poplatníka dle § 8, odst. 1 písm. g).

Samotný výpočet základu daně, poté provede ekonomický subjekt následovně. Nejprve je třeba provést součet všech dosažených zdanitelných příjmů, u kterých je možné uplatnit paušální výdaje. Výpočet výše výdajů se provede uplatněním procentní částky, podle druhu podnikatelské činnosti, tj. 80 %, 60%, 40% nebo 30 %. [Výpočet základu daně z podnikání FO výdajovým paušálem. Ipodnikatel.cz, 2014]

Výsledná částka výdajů stanovená touto procentní hodnotou představuje veškeré výdaje vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů.

Základ daně se určí jako rozdíl mezi takto stanovenými příjmy a výdaji a z výsledného daňového základu se poté vypočte daňová povinnost, dle příslušné daňové sazby.

3.3 Rozdíly při vedení daňové evidence a vedení účetnictví

Následující kapitola bude věnována základním rozdílům, které vyplývají z vedení daňové evidence v porovnání s vedením účetnictví. Kapitola se již nebude věnovat otázce paušálních výdajů, jelikož rozdíly v uplatňování paušálních výdajů již byly zmíněny výše, paušální výdaje je totiž možné používat pouze u vybraných podnikatelských činnosti a navíc nevychází na rozdíl od daňové evidence a účetnictví ze skutečně vynaložených příjmů a výdajů, nýbrž z předpokládaných a výdaje jsou tak určovány procentem z příjmů.

Rozdíly mezi daňovou evidencí a účetnictvím taktéž vyplývají z výše zmíněných informací, avšak nikoliv tak jednoznačně, a proto se jim blíže bude věnovat tato kapitola, která bude zároveň podkladem pro praktickou část práce, při rozhodování, zda má příslušný sledovaný subjekt v rámci své podnikatelské činnosti volit raději evidenci v podobě vedení účetnictví, či v podobě vedení daňové evidence.

V první řadě je důležité se podívat na to, kdo může vést daňovou evidenci a kdo účetnictví. Zatímco daňovou evidenci mohou vést pouze fyzické osoby, a to ze zákonem stanovených podmínek. Účetnictví již mohou, respektive v některých případech musí vést jak některé fyzické osoby, tak osoby právnické. Důležitým faktem, který je třeba vytýčit je, kdy již subjekt nebude vést daňovou evidenci, ale bude vést účetnictví. Účetnictví vedou všechny právnické osoby a dále pak fyzické osoby, které se sami rozhodly, že chtějí vést účetnictví. Povinnost vést účetnictví mají ty fyzické osoby, jejichž obrat za předchozí kalendářní rok překročil 25 mil. korun. [Hynštová, 2014].

Stěžejním rozdílem je způsob, jakým se stanoví samotný základ daně. Zatímco u poplatníků, kteří nevedou účetnictví, ale daňovou evidenci, se vychází z rozdílů mezi dosaženými příjmy a výdaji. U poplatníků, kteří účetnictví vedou se vychází ze zjištěného výsledku hospodaření (rozdíl mezi výnosy a náklady), kterým je zisk nebo ztráta. [Jaroš, 2011, s. 55]

Z výše uvedeného vyplývá, že daňové evidence vychází při určování základu daně z dosažených příjmů a výdajů, zatímco účetnictví z výnosů a nákladů. Proto je nyní podstatné vymezit si charakteristiku těchto čtyř pojmů. [Hynštová, P., Ing., 2014]

- Příjmy můžeme charakterizovat jako přijaté finanční prostředky v pokladně nebo na bankovním účtu, přičemž rozhodující je okamžik zaplacení.
- Výdaje představují úbytek finančních prostředků v pokladně nebo na bankovním účtu, kdy je opět rozhodující okamžik zaplacení.
- Výnosy jsou výkony vyjádřené v korunách, avšak není rozhodující okamžik zaplacení, ale okamžik provedení výkonu.
- Náklady představuje spotřeba hospodářských prostředků, cizích výkonů nebo práce pracovníků podniku, kdy není rozhodující okamžik zaplacení, ale okamžik provedení výkonu.

Dalším rozdílem je věcná a časová souvislost při zjišťování základu daně a zásada daňové souvztažnosti. U poplatníků, kteří vedou daňovou evidenci, má sledovaný subjekt povinnost časového rozlišení pouze u nájemného, které hradí nájemce při finančním pronájmu s následnou koupí. U všech ostatních výdajů, stejně jako u veškerých příjmů se princip časového rozlišení neaplikuje. U poplatníků, kteří vedou účetnictví, je nutné provádět časové rozlišení jak pro náklady, tak pro výnosy, tzn. u všech provedených výkonů a veškeré realizované spotřeby. V účetnictví je časové rozlišení prováděno s pomocí dohadných položek, nebo prostřednictvím účtů časového rozlišení. Jedinou výjimkou, kdy jej není nutné provádět, jsou nevýznamné a pravidelně se opakujících výdaje (náklady), které by se časově rozlišovaly pouze mezi dvěma účetními obdobími. [Jaroš, 2011, s. 57]

Výhodou vedení daňové evidence oproti účetnictví je způsob o účtování zásob. Daňová evidence totiž umožňuje zahrnovat nakupené zásoby, zboží či materiál do daňově uznatelných výdajů již v okamžiku jejich zaplacení, zatímco v účetnictví je nutné čekat až na jejich skutečnou spotřebu. [Blahová, 2014]

Z výše uvedené charakteristiky daňové evidence a účetnictví vyplývá ještě třetí rozdíl, kterým je samotná forma vedení evidence. Zatímco v rámci daňové evidence se k jejímu zachycení využívají pouze vymezené knihy, jako např. peněžní deník, knihy majetku, zásob, pohledávek, knihy jízd či knihy mzdové evidence, v účetnictví musí být vedeny jednotlivé účty dle účtové osnovy. Daňová evidence vede pouze takzvaně neformální evidenci příjmů a výdajů pro stanovení základu daně a není třeba, aby v jejím rámci byly tvořeny závěrky, výkazy, účetní knihy, apod., které jsou nutné pro účetnictví.

Existuje i řada další, méně významných rozdílů. V každém případě však lze konstatovat, že daňová evidence je administrativně méně náročná, má nižší nároky na technické vybavení, atd.

3.4 Povinnosti a dopady při přechodu z daňové evidence na účetnictví a naopak

Výše postavené kapitoly sloužily k tomu, abychom si objasnili co chápat pod smyslem vedení daňové evidence a vedení účetnictví a abychom byli schopni rozpoznat základní rozdíly, které mezi těmito dvěma formami evidence jsou. Na základě všech těchto získaných zkušeností bychom měli být schopni rozpoznat, co je pro firmu přijatelnější, zda vedení daňové evidence či vedení účetnictví, a to jak z hlediska výhod pro daný podnik, tak ze zákonného hlediska.

Tato kapitola navazuje na předchozí kapitoly tím, že osvětlí postupy přechodu mezi jednotlivými metodami vedení evidence. Jakmile tedy podnikatelský subjekt rozpozná, že je pro něj výhodnější, či ze zákona nutnější druhá forma vedení evidence, než kterou právě realizuje, pro přechod mezi nimi musí provést několik

kroků a splnit žádané podmínky. Na to vše, co je třeba splnit a jaké dopady přechod pro daný subjekt bude mít, poukazují následující řádky.

3.4.1 Přechod z daňové evidence na vedení účetnictví

Přechod z daňové evidence na účetnictví se jeví jako složitější forma přechodu, jelikož, jak bylo poukázáno již výše, v tomto případě se jedná o přechod z jednodušší formy vedení evidence příjmů a výdajů, na podobu složitější, která má více pravidel a zákonných opatření.

V rámci tohoto procesu přechodu se budeme při jeho realizaci držet těchto zákonných předpisů:

- vyhláška č. 500/2002 Sb., jejímž předmětem je úprava vedení podvojného účetnictví, přičemž podstatný je pro tyto účely především § 61b, který se zabývá metodou přechodu z daňové evidence na účetnictví,
- zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, který upravuje otázku daňové evidence v § 7b, zejména pak úpravu základu daně.

Nejprve je třeba si říct, kdy se daný subjekt stává účetní jednotkou a kdy má otevřít účetní knihy. Rozdílný přístup je v případě, kdy se sám rozhodne stát účetní jednotkou, nebo se stane účastníkem sdružení, který vede účetnictví a v případě, kdy je jeho zákonnou povinností stát se účetní jednotkou z důvodu překročení obratu za předchozí kalendářní rok nad 25 mil. Kč. Pokud dojde k překročení obratu, např. za rok 2015, fyzická osoba se v důsledku této skutečnosti stává účetní jednotkou od 1. 1. 2016 a má povinnost otevřít účetní knihy od prvního dne měsíce následujícího po kalendářním roce, ve kterém se stala účetní jednotkou. Tzn., že účetní knihy musí otevřít nejpozději ke dni 1. 1. 2017 (rozhodne-li se však sama, může účetní knihy otevřít již k 1. 1. 2016). V ostatních případech přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví (např. vlastní rozhodnutí) se subjekt stává účetní jednotkou a je tedy povinen vést účetnictví a otevřít účetní knihy od prvního dne období, které následuje poté, co se takto rozhodl. Tzn., rozhodne-li se v průběhu roku 2015, že se chce stát účetní jednotkou, nebo se v tomto roce stal účastníkem sdružení, které vede účetnictví, je povinen začít vést účetnictví a otevřít účetní knihy k 1. 1. 2016. [Pilařová, 2011]

Prvním krokem, který je třeba při procesu přechodu mezi sledovanými metodami evidence provést je zjištění stavu majetku a závazků z údajů vyplývajících z vedení daňové evidence a teprve až po zjištění těchto skutečností o nich budeme účtovat v rámci přechodu na účetnictví. Dále je důležité si hned při uzavírání daňové evidence uvědomit, že tento proces bude mít vliv na úpravy základu daně z příjmů, i přesto, že ovlivní až ten základ daně, kdy subjekt prvním rokem povede účetnictví. [Pilátová, 2013, s. 268]

Uzavření daňové evidence

Předtím, než subjekt otevře účetní knihy, je potřeba, aby zjistil skutečný stav svého majetku a závazků, který vyplývá z daňové evidence, a to ke konci daného období, např. k 31. 12. 2015. Podstatný je přitom nejen stav majetku a závazků, který vykáže v tabulce D přílohy č. 1 Daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob, ale stav veškerého obchodního majetku, jež používá k podnikání a stav všech závazků, které se k jeho podnikání vztahují. [Pilátová, 2013, s. 268-269]

Otevření účetních knih

Postupu otevření účetních knih se přímo týká § 61b vyhlášky č. 500/2002 Sb., který říká:

„(1) Fyzické osoby vedoucí daňovou evidenci, které se staly účetní jednotkou podle § 1 odst. 2 písm. d) až h) zákona, zjistí v záznamech daňové evidence stavy jednotlivých složek majetku a dluhů, případně rezerv, oceňovacích rozdílů k úplatně nabytému majetku a u finančního leasingu neuplatněnou část výdajů ke dni předcházejícímu první den účetního období, v němž jim vznikla povinnost podle § 4 odst. 2 až 7 zákona.

(2) Jednotlivé složky majetku a dluhů se ocení podle § 24 a 25 zákona. U dlouhodobého odpisovaného nehmotného a hmotného majetku účetní jednotky sestaví odpisové plány podle § 28 odst. 6 zákona. Stav oprávek je dán součtem odpisů, které by byly účtovány podle odpisového plánu za dobu používání do okamžiku přechodu z daňové evidence na účetnictví. (3) Stavy jednotlivých složek majetku a dluhů, rezerv, oceňovacích rozdílů k úplatně nabytému majetku podle odstavce 1 se převedou k prvnímu dni účetního období jako počáteční zůstatky příslušných rozvahových účtů; neuplatněná část výdajů u finančního leasingu se uvede jako počáteční zůstatek účtu určeného k zachycení nákladů příštích období v účtové skupině 38.

(4) Rozdíl mezi součtem počátečních zůstatků nově otevřených účtů aktiv a mezi součtem počátečních zůstatků nově otevřených účtů pasiv se uvede na účet v účtové skupině 49, a to v závislosti na povaze zjištěného rozdílu (+/-) jako zůstatek aktivní nebo pasivní.“[Vyhláška č. 500/2002 Sb., § 61b], [Vyhláška č. 500/2002 Sb., část čtvrtá – účetní metody, § 61b. Business.center.cz, 2016]

Povinné úpravy základu daně, tj. daňový dopad přechodu[Pilátová, 2013, s. 282-285]

Pří přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví je nutné základ daně zvýšit o:

- hodnotu zásob a cenin,
- hodnotu poskytnutých záloh (s výjimkou záloh na hmotný a nehmotný majetek),
- hodnotu pohledávek, které by byly při úhradě zdanitelným příjmem.

A dále je nutné základ daně snížit o:

- hodnotu přijatých záloh,

- hodnotu závazků, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení účetnictví, může do základu daně zahrnout buďto jednorázově, nebo postupně po dobu devíti následujících zdaňovacích období. V případě volby postupného zahrnování, není stanovena povinnost, zahrnovat rovnoměrně a záleží tak na poplatníkovi, jaký si zvolí způsob. Pokud však poplatník v průběhu těchto devíti období ukončí nebo přeruší svou podnikatelskou činnost, popř. přejde na paušální výdaje, je jeho povinností provést jednorázové dodanění zbývajících částí zásob a pohledávek. [Dušek a Sedláček, 2015, s. 96]

3.4.2 Přejed z účetnictví na daňovou evidenci

Úpravou přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci se zabývá příloha č. 2, zákona o daních z příjmů a § 23 odst. 8 písm. b) bod 1 zákona o daních z příjmů.

Zůstatky, které poplatník eviduje v rámci vedení účetnictví na bankovních účtech a účtech pokladny, převede v souvislosti s přechodem na daňovou evidenci do evidence příjmů a výdajů, kterou je zpravidla peněžní deník. Zůstatky z majetkových účtů převede na jednotlivé inventární karty hmotného majetku. Dále na inventárních kartách musí zachytit také ostatní drobný majetek, tak aby bylo určitelné, zda se jedná o majetek obchodní, či nikoliv. Existence této evidence je stěžejní, pro následné uplatnění nákladů na opravy a úpravy tohoto majetku. Poplatník musí dále při přechodu zachytit veškeré pohledávkové a závazkové účty, jejichž hodnoty převede v rámci daňové evidence na knihy pohledávek a závazků. [Pilařová, 2009]

Speciálně je třeba se věnovat časovému rozlišení leasingových splátek. Při přechodu na daňovou evidenci je nejvhodnější zavést zvláštní karty, na kterých bude uveden zůstatek dosud nerozpuštěných splátek (jedná se o zůstatek z účtu 381, případně z účtu 314). V časovém rozlišení leasingových splátek bude poplatník pokračovat i v rámci vedení daňové evidence, a to stejným způsobem jako v účetnictví. Zůstatky na ostatních účtech časového rozlišení se do daňové evidence nepřebírají a nepřebírají se ani účty zákonných a opravných položek k pohledávkám či k jiným aktivům. [Pilařová, 2009]

Do daňové evidence bude převzat také systém tvorby a čerpání zákonných rezerv. Pro tuto oblast je nutné vytvořit samostatnou kartu rezerv, na které budou evidovány veškeré zůstatky vytvořených zákonných rezerv. Údaje o tvorbě a čerpání rezerv budou uplatněny při úpravě základu daně. [Pilařová, I., Ing., 2009]

Daňový dopad při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci je následovný: [Pilátová, 2013, s. 286]

1. Ze základu daně je třeba vyloučit takové pohledávky a závazky, které za kalendářní rok, ve kterém poplatník vedl účetnictví, nebyly proplaceny

a budou proplaceny až v kalendářním roce, ve kterém bude vést daňovou evidenci, přičemž závazky zvýší tento základ daně, zatímco pohledávky ho sníží. Nevztahuje se to na příjmy osvobozené od daně, příjmy které se do základu daně nezahrnují či nejsou předmětem daně a na výdaje, jež nejsou výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2. Základ daně se dále v období, kdy již poplatník začne vést daňovou evidenci, sníží o stav zásob a cenin, evidovaný v kalendářním roce, kdy vedl účetnictví.
3. Základ daně se sníží o zůstatky na účtech časového rozlišení v aktivech rozvahy a poskytnuté zálohy, s výjimkou nájemného při finančním pronájmu s následnou koupí a s výjimkou záloh na pořízení hmotného majetku.
4. Základ daně se zvýší o zůstatky na účtech časového rozlišení v pasivech rozvahy a přijaté zálohy v kalendářním roce, ve kterém poplatník začne vést daňovou evidenci.
5. Základ daně se dále zvýší o zůstatky na účtu opravných položek k pohledávkám a zůstatky dohadných účtů pasivních.
6. Zůstatky dohadných účtů aktivních naopak základ daně v roce přechodu na daňovou evidenci sníží.

Základ daně se upravuje v tom zdaňovacím období, ve kterém ekonomický subjekt zahajuje vedení daňové evidence.

3.5 Metodika práce

Tato kapitola se zaměřuje na charakteristiku jednotlivých analytických metod a jejím cílem je seznámení se se všemi teoretickými aspekty vybraných analytických metod, které budou využity v rámci praktické části práce, pro jejich následné snadné uplatnění.

Praktická část této bakalářské práce začíná kapitolou kde je uvedena podrobná specifikace námi sledované firmy. Je zde uveden předmět podnikání sledované firmy pro námi sledované období roku 2015. Všechny hodnoty uvedené v této kapitole budou použity pro následující propočty jednotlivých základů daně při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatnění paušálních výdajů roku 2015. Vzniklé rozdíly mezi jednotlivými základy daně jsou řádně vysvětleny a je zde uvedeno, v čem dané rozdíly spočívají. V této kapitole je také podrobně popsán daňový dopad přechodu z daňové evidence na účetnictví u sledované firmy a vypočten konkrétní přechod sledované firmy. Dále jsou zde uvedeny plánované změny podnikatele pro rok 2016 a opět vypočteny dílčí základy daně s konkrétními změnami.

Nejdůležitějším úkolem bude pro sledovanou firmu stanovit konkrétní doporučení, které bude založeno na jednotlivých propočtech základů daně. Sledované firmě bude doporučeno, zda je pro ni výhodnější vést daňovou evidenci,

účetnictví či paušální výdaje a jaké změny jsou s tímto případným přechodem spojeny. Toto doporučení se bude týkat plánovaných změn pro rok 2016.

V rámci praktické části práce bude uplatněna metoda SWOT analýzy, a proto se jí budeme na následujících řádcích blíže věnovat.

3.5.1 SWOT analýza

SWOT analýzu představuje zhodnocení vnitřních hodnot společnosti. Na jejím základě je podnik schopen provést diagnózu svých silných a slabých stránek, a dále také provést odvození svých potencionálních příležitostí a ohrožení. Silné stránky by měly představovat přednosti sledované společnosti, které vyplývají z jejich schopností, kapacit a zdrojů. Slabé stránky naopak znázorňují negativní stránky, problémy a případné omezení podniku. Úkolem společnosti je tato místa identifikovat a v co možná nejkratším čase eliminovat. Příležitosti poukazují na takovou oblast, ve které se může podnik zdokonalit, zlepšit. Ohrožení, označovaná také jako rizika vyplývají z negativních událostí, které se ve společnosti mohou vyskytnout. V rámci SWOT analýzy je tedy úkolem podniku identifikovat veškeré silné a slabé stránky, příležitosti a ohrožení a na jejich základě nastavit takovou strategii, která bude nadále podporovat silné stránky a příležitosti a naopak eliminovat slabé stránky a ohrožení. [Matůš, 2008, s. 236-237]

Při tvorbě SWOT analýzy je třeba správně určit váhy jednotlivých kritérií hodnocení. Často využívanou metodou určenou k tomuto účelu je tzv. bodovací metoda neboli Metfesselova alokace 100 bodů, jejíž smysl je v tom, že osoba, která tvoří SWOT analýzu, ohodnotí jednotlivé položky počtem bodů dle jejich důležitosti. Přičemž celkový součet bodového hodnocení musí dohromady činit právě zmíněných 100 bodů. [Kuchař, Š., 2015]

Výsledná SWOT analýza pak poskytuje čtyři východiska pro tvorbu strategií. [SWOT analýza. Vlastnicesta.cz, 2012]

- SO strategie (maxi-maxi) – snaží se využít co nejvíce silných stránek, pro dosažení maxima příležitostí.
- WO strategie (mini-maxi) – cílem je zaměřit se na překonání slabých stránek tak, aby podnik mohl využít naskytnuté příležitosti.
- ST strategie (maxi-mini) – společnost má velké předpoklady k eliminaci hrozeb. Je přitom potřeba zaměřit se na silné stránky.
- WT strategie (mini-mini) – v této pozici je třeba zvážit další kroky a setrvání podniku na trhu. Trh je plný hrozeb a podnik nemá dostatek příležitostí pro jejich překonání.

Následující obrázek č. 3 již graficky znázorňuje proces sestavení SWOT analýzy podniku. Z obrázku je patrné, že tvůrce SWOT analýzy si pole rozdělí do čtyř základních úseků, tak aby následně mohl zhodnotit, kterou z výše zmíněných strategií by měl zvolit pro svůj následný vývoj. V rámci SWOT analýzy pak hodnotí

vnitřní prostředí podniku, které je zachyceno odhalením jeho silných a slabých stránek a dále pak vnější okolí podniku, které je charakterizováno jeho příležitostmi a hrozbami. Poté co tvůrce analýzy zaplní všechny čtyři kvadranty a ohodnotí je odpovídajícím množstvím bodů, rozhoduje se o tom, jakou strategii by měl podnik volit do budoucna, přičemž se vybírá ta strategie, která dosáhla největšího počtu bodů.

Obrázek 3: Grafické znázornění SWOT analýzy

SWOT analýza		Analýza vnitřního prostředí	
		Silné stránky (Strengths)	Slabé stránky (Weaknesses)
Analýza vnějšího prostředí	Příležitosti (Opportunities)	<p>Strategie</p> <p>maximalizací silných stránek – maximalizovat příležitosti</p> <p>MAX - MAX</p>	<p>Strategie</p> <p>minimalizací slabých stránek – maximalizovat příležitosti</p> <p>MIN - MAX</p>
	Hrozby (Threats)	<p>Strategie</p> <p>maximalizací silných stránek – minimalizovat hrozby</p> <p>MAX - MIN</p>	<p>Strategie</p> <p>minimalizací slabých stránek – minimalizovat hrozby</p> <p>MIN - MIN</p>

Zdroj: SWOT analýza. Vlastnicesta.cz, 2012]

Tato metoda bude využita v rámci praktické části práce pro posouzení výhodnosti jednotlivých metod uplatňování výdajů. V rámci sledovaných forem, tzn. daňové evidence a účetnictví budou srovnány jejich výhody a nevýhody, tzn. silné a slabé stránky, které budou ohodnoceny určitým počtem bodů podle jejich důležitosti. Po přiřazení bodového ohodnocení poté bude vyhodnoceno, která z těchto metod je pro sledovanou firmu výhodnější.

4. Přejchod sledované firmy mezi daňovou evidencí, účetnictvím a paušálními výdaji

Tato kapitola se zaměřuje na konkrétní firmu. Stanoví základ daně této firmy v případě, že povede účetnictví, daňovou evidenci či uplatní paušální výdaje. Také ukáže a vysvětlí dopady přechodu mezi daňovou evidencí a účetnictvím. Porovná dopady, které vyplynou z daného přechodu. Nakonec bude zhodnocena a vybrána jedna varianta, která bude pro danou firmu nejvýhodnější.

4.1 Charakteristika sledované firmy

Pro tuto bakalářskou práci byla vybrána osoba samostatně výdělečně činná, která v této době pro evidenci svých výdajů a příjmů vede daňovou evidenci se skutečnými výdaji. U sledované firmy se bude zabývat rokem 2015 a daná doporučení budou pro rok 2016.

Obchodní jméno firmy není zveřejněno, jelikož podnikatel zveřejnění nesvolil. Proto zde nebyly uvedeny jakékoli detaily, díky kterým by mohlo dojít k rozpoznání sledované firmy.

Firma se zabývá kompletní opravou automobilů, od elektroniky vozů až po úpravu karoserií. Začala podnikat jako fyzická osoba na základě živnostenského oprávnění v roce 2001 se sídlem v Brně. Prostory, které pro svoje podnikání využívá, má v pronájmu. Ke svému podnikání potřebuje podnikatel osobní automobil, na který dosáhl díky podnikatelskému úvěru od banky. Díky vysoké poptávce po jeho práci zaměstnal v roce 2013 dva zaměstnance.

4.1.1 Zůstatky evidenční knihy

V této podkapitole si uvedeme jednotlivé hodnoty sledované firmy, ze kterých budeme vycházet pro tuto bakalářskou práci. Je zde uvedena kniha majetku, zásoba materiálu, kterým firma disponuje, peněžní prostředky jak na bankovním účtu, v hotovosti, tak peněžní prostředky čerpané prostřednictvím bankovního úvěru. Pro všechny tyto základní údaje byly vytvořeny tabulky, které jsou uvedeny v příloze č. 2 – č. 6 této bakalářské práce.

Důležitou součástí základních údajů, tvoří kniha přijatých faktur a závazků, a také kniha vystavených faktur a pohledávek. Dále byly ze sledované firmy vybrány důležité položky daňové evidence, které jsou tvořeny hodnotou úroků, pojištění automobilu, provozních režii, materiálu či zboží, pronájmu prostor k podnikání, mezd a faktur vydaných za služby.

Následující tabulka č. 1 znázorňuje knihu přijatých faktur a závazků sledované firmy.

Tabulka 1: Kniha přijatých faktur a závazků

Kniha přijatých faktur a závazků				
Položky	Neuhrazeno v roce 2014, převedeno do roku 2015	Vznik v roce 2015	Úhrada v roce 2015	Neuhrazeno v roce 2015, převedeno do roku 2016
Nákladové faktury	122 934,00	1 597 986,45	1 477 732,69	243 187,76
Majetkové faktury		414 000,00	414 000,00	
Mzdy		397 918,00	363 200,00	34 718,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

V roce 2014 nebyly uhrazené veškeré závazky firmy, proto musely být přesunuty do roku 2015. Konkrétně se jedná o hodnotu nákladových faktur, která je ve výši 122 934,00Kč. Dále máme v tabulce uvedeny vzniklé a uhrazené závazky z roku 2015, které se týkají nákladových faktur, majetkových faktur a mezd. V roce 2015 nebyly uhrazeny všechny závazky sledované firmy, proto tyto neuhrazené závazky v celkové hodnotě 243 187,76 Kč jsou přičteny k neuhrazeným mzdám v hodnotě 34 718,00 Kč a přesunuty do roku 2016.

Tabulka 2: Kniha vystavených faktur a pohledávek

Kniha vystavených faktur a pohledávek				
Položky	Neuhrazeno v roce 2014, převedeno do roku 2015	Vznik v roce 2015	Úhrada v roce 2015	Neuhrazeno v roce 2015, převedeno do roku 2016
VF za služby	5 311,00	2 722 971,00	2 693 030,00	35 252,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

V tabulce č. 2 jsou uvedeny hodnoty vystavených faktur a pohledávek. Služby poskytované sledovanou firmou za rok 2014 v hodnotě 5 311Kč, které nebyly

uhrazeny, se přesouvají do roku 2015. Firma v roce 2015 vyfakturovala faktury v celkové hodnotě 2 722 971,00 Kč a byla jí uhrazena pouze částka 2 693 030,00 Kč. Rozdíl těchto dvou hodnot tvoří částku 35 252,00 Kč, která bude převedena do roku 2016.

Tabulka 3: Vybrané položky daňové evidence

Vybrané položky daňové evidence				
Položky	Vznik v roce 2014	Vznik v roce 2015	Úhrada v roce 2015	Úhrada v roce 2016
Úroky z úvěru		9 123,00	9 123,00	
Pojištění auta 4/2015 – 3/2016		16 935,00	16 935,00	
Provozní režie		182 879,12	182 879,12	
Materiál – zboží	122 934,00	1 520 800,20	1 277 621,50	243 178,76
Pronájem 2/2015-1/2016		102 045,50	102 045,50	
Mzdy		397 918,00	363 200,00	34 718,00
FV – služby	5 311,00	2 722 971,00	2 693 030,00	35 252,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Tabulka č. 3 obsahuje neuhrazené závazky v podobě zboží a materiálu v hodnotě 122 934,00Kč, které vznikly v roce 2014, a také neuhrazené pohledávky v podobě faktur vydaných v hodnotě 5 311,00 Kč taktéž vzniklé v roce 2014. Dále je v tabulce uveden vznik a úhrada závazků a pohledávek z roku 2015. Hodnotu 1 520 800,20 vzniklou v roce 2015 za materiál, ponížíme o hodnotu 1 277 621,50 Kč, která byla ve stejném roce uhrazena. Výslednou částkou je 243 178,76Kč, která bude přesunuta do roku 2016 spolu s neuhrazenou částkou za mzdy v hodnotě 34 718,00Kč, kterou jsme získali obdobným výpočtem. U pohledávek je postup při výpočtu stejným způsobem, bere se částka vzniklá v roce 2015 v hodnotě 2 722 971,00 a je ponížena o hodnotu 2 693 030,00, která byla uhrazena. Výsledná částka 35 252,00Kč je převedena do roku 2016. Převedená částka mezd do roku 2016 se rovná částce zaplacené zaměstnancům v lednu 2016 za odpracované hodiny v prosinci 2015. Částka 35 252,00Kč je hodnota za poskytnuté služby sledovanou firmou, kterou ji odběratelé zaplatili až v roce 2016.

V tabulce č. 4 jsou uvedeny vybrané hodnoty, jejichž úhrada má vliv na základ daně při vedení daňové evidence. Také je zde znázorněn vliv časového období na základ daně. Tato tabulka bude srovnávána s tabulkou č. 5, která znázorňuje vybrané hodnoty a jejich vliv na základ daně při vedení účetnictví.

Tabulka 4: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u DE

Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u DE		
Položky	Výdaj 2015	Výdaj 2016
Úroky z úvěru	9 123,00	
Pojištění auta 4/2015 – 3/2016	16 935,00	
Provozní režie	182 879,12	
Materiál – zboží	1277621,50	243178,76
Pronájem 2/2015 – 1/2016	102 045,50	
Mzdy	363 200,00	37 418,00
	Příjem 2015	Příjem 2016
FV – služby	2 693 030,00	35 252,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Vliv časového období na základ daně v podobě pojištění automobilu. Pojištění automobilu bylo zapláceno jednorázovou platbou. V případě vedení daňové evidence jsou na toto pojištění vyšší výdaje oproti účetnictví, což může být srovnáno s nadcházející tabulkou č. 5, ve které je náklad na pojištění automobilu v roce 2015 ponížený o hodnotu 4 233,5Kč, která je nákladem roku 2016. Při výpočtu se postupovalo následovně, hodnota pojištění vozu 12 935,00 Kč se vydělila počtem 12 měsíců a vynásobila 3, což je počet měsíců v roce 2016. Výsledná částka činí 4 233,75Kč.

Obdobný postup je i u pronájmu, který podnikatel platí vždy předem, na každé čtvrtletí. Pronájem je tedy v případě vedení daňové evidence celý zahrnutý jako výdaj roku 2015. V případě účetnictví je pronájem nutno časově rozlišit. V nákladech roku 2015 je zahrnuta pouze $\frac{3}{4}$ pronajímané částky.

Při srovnání nákladů za materiál a mzdy v tabulce č. 4 a č. 5 je patrné, že při vedení daňové evidence nejsou celkové hodnoty výdajem roku 2015, ale je nutné je časově rozlišit. Důležitou roli v tomto případě hraje okamžik zaplacení. Naopak při vedení účetnictví, jsou náklady za materiál a mzdy celé nákladem roku 2015.

Stejně pravidlo platí i u vystavených faktur za služby. Při vedení daňové evidence, je nutné příjmy časově rozlišit. Hodnoty jsou tedy rozděleny na částku 2 693 030,00Kč uhrazenou v roce 2015, což je tedy příjem roku 2015 a částku

35 252,00 Kč uhrazenou až v roce 2016, což je tedy příjmem 2016. V případě vedení účetnictví je celá tato částka 2 722 971,00 Kč výnosem roku 2015.

V účetnictví i daňové evidenci není SZP placené za podnikatele daňově uznatelné. V tomto případě tedy částka 39 400 Kč pro nás tedy není důležitá.

Výdaje podnikatele na naftu za rok 2015 činil 26 200 Kč, proto je v tomto případě výhodnější použití paušálních výdajů, které za 9 měsíců užívání automobilu činí 45 000 Kč. Tedy za každý měsíc provozu 5000 Kč. Ustanovení zákona o dani z příjmů § 24, odst. 2, písm. zt.

V účetnictví i daňové evidenci není SZP placené za podnikatele daňově uznatelné. V tomto případě tedy částka 39 400 Kč pro nás tedy není důležitá.

Tabulka 5: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u účetnictví

Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u účetnictví		
Položky	Náklad 2015	Náklad 2016
Úroky z úvěru	9 123,00	
Pojištění auta 4/2015- 3/2016	12 701,25	4 233,75
Provozní režie	182 879,12	
Materiál - zboží	1 520 800,20	
Pronájem 2/2015 - 1/2016	93 541,71	8 503,79
Mzdy	397 918,00	
Časové rozlišení pronájmu	8 503,79	
	Výnos 2015	Výnos 2015
Faktury vydané - služby	2 722 971,00	

Zdroj: Evidence sledované firmy

V tabulce č. 6 jsou uvedeny vybrané hodnoty, které mají vliv na základ daně při uplatnění paušálu.

Tabulka 6: Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u paušálních výdajů

Vybrané položky DE a jejich dopad na základ daně u paušálních výdajů		
	Příjem 2015	Příjem 2016
Faktury vydané - služby	2 693 030,00	35 252,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Při uplatňování paušálních výdajů, se skutečné výdaje neevidují a počítají se procentuálně. Částka za vydané faktury je časově rozlišená.

4.2 Základ daně sledované firmy při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatňování paušálu

Následující tabulka č. 7 zachycuje způsob stanovení základ daně u sledované firmy v případě, že vede daňovou evidenci, pro výpočet vycházíme z výše uvedených výdajů.

Tabulka 7: Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2015

Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2015	
Položka	Částka (Kč)
Příjmy celkem	2 693 030,00
Poskytované služby	2 693 030,00
Výdaje celkem	2 079 604,12
Úroky z úvěru	9 123,00
Pojištění auta	16 935,00
Provozní režie	182 879,12
Materiál – zboží	1 277 621,50
Pronájem	102 045,50
Mzdy	363 200,00
Paušál na naftu	45 000
Odpisy hmotného majetku	82800,00
Položky zvyšující základ daně	
Položky snižující základ daně	
Základ daně	613 425,88

Zdroj: Evidence sledované firmy

V případě kdy firma vede daňovou evidenci, musí sledovat výši svých skutečně dosažených příjmů a současně výši dosažených výdajů. U námi sledované firmy představují jejich příjmy pouze peněžní prostředky, získané na základě prodeje služeb. Výdaje se skládají z více položek, mezi které patří například provozní režie, náklady na materiál, mzdové náklady apod. Základ daně získáme poté, co od dosažených příjmů odečteme celkově dosažené výdaje. V našem případě tedy základ daně činí 613 425,88 Kč.

Následující tabulka č. 8 zachycuje způsob stanovení základ daně u sledované firmy v případě, že vede účetnictví, pro výpočet vycházíme z výše uvedených výdajů.

Tabulka 8: Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2015

Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2015	
Položka	Částka (Kč)
Výnosy	2 722 971,00
Poskytované služby	2 722 971,00
Náklady	2 353 267,07
Úroky z úvěru	9 123,00
Pojištění auta	12 701,25
Provozní režie	284 924,62
Materiál – zboží	1520800,20
Osobní náklady	397 918,00
Odpisy hmotného majetku	82800,00
Položky zvyšující základ daně	
Položky snižující základ daně	
Paušál na naftu	45 000,00
Základ daně	369 703,93

Zdroj: Evidence sledované firmy

V případě že firma vede účetnictví, musí stejně jako u daňové evidence, sledovat výši svých skutečně dosažených příjmů a současně výši dosažených výdajů. V případě sledované firmy představují jejich příjmy pouze peněžní prostředky, získané na základě prodeje služeb. Výdaje se skládají z více položek, mezi které patří například provozní režie, náklady na materiál, mzdové náklady apod. Základ daně získáme poté, co od dosažených příjmů odečteme celkově dosažené výdaje. V našem případě tedy základ daně činí 369 703,93 Kč.

Následující tabulka č. 9 zachycuje způsob stanovení základ daně u sledované firmy v případě, že uplatňuje paušální výdaje, pro výpočet vycházíme z výše uvedených výdajů.

Tabulka 9: Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2015

Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2015

Položka	Částka (Kč)
Příjmy	2 693 030,00
Poskytované služby	2 693 030,00
Výdaje	1 615 818,00
60% paušál	1 615 818,00
Základ daně	1 077 212,00

Dva hlavní rozdíly, které způsobují odlišnost v základu daně při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatnění paušálních výdajů.

U vedení daňové evidence jsou do výdajů firmy započteny všechny platby, které byly skutečně uhrazené v roce 2015. Patří sem tedy i platby, které se časově roku 2015 netýkají. U účetnictví jsou do výdajů firmy zahrnuty všechny náklady z přijatých faktur roku 2015, které věcně i časově souvisí s tímto rokem, a to i v případě, že nebyly uhrazeny. U paušálních výdajů se výdaje nevidují a uplatňují se až % z příjmů, což je v tomto případě 60%.

U vedení daňové evidence jsou do příjmů firmy započteny všechny přijaté platby, které se uskutečnily v roce 2015 a to i ty platby, které časově patří do jiného roku, ale byly uhrazeny právě v roce 2015. U vedení účetnictví zahrnujeme do výnosů firmy ty výnosy, jejichž faktury byly vydány v roce 2015 i v případě pokud nebyly uhrazeny. U paušálních výdajů se evidují příjmy stejně jako u daňové evidence.

4.5 Daňový dopad přechodu z daňové evidence na účetnictví u sledované firmy

Přechod mezi daňovou evidencí a účetnictvím není z hlediska rozdílnosti informací příliš komplikovaný. Největší rozdílem je především stanovený základ daně a z něj vypočtená daňová povinnost. Většina podnikatelů by neviděla žádný problém s přechodem na účetnictví, kdyby neměla vysoký stav zásob, vysokou hodnotu poskytnutých záloh a nezaplacených pohledávek. Pohledávky, které by byly při přechodu zaplacené, by byly zahrnuty do příjmů, a proto by při přechodu neměly na základ daně vliv.

Mnoho účetních případů má na daňovou povinnost stejný vliv jak v daňové evidenci, tak u účetnictví. Netýká se to samozřejmě zásob a neuhrazených pohledávek. Z toho tedy vyplývá, že pokud by byla hodnota zásob, poskytnutých záloh a hodnota pohledávek v den přechodu nulová, daňovou povinnost by přechod nijak neovlivnil.

4.5.1 Základ daně sledované firmy při přechodu z DE na účetnictví

Tabulka č. 10 znázorňuje zahajovací rozvahu, kde jsou uvedeny aktiva a pasiva sledované firmy. Aktiva tvoří zásoby, pohledávky, bankovní účty a peníze na pokladně. Pasiva jsou tvořena bankovním úvěrem, účtem podnikatele

a krátkodobými závazky v podobě materiálu a DPH. Aktiva se nám rovnají pasivům.

Tabulka 10: Zahajovací rozvaha

Zahajovací rozvaha k 1. 1. 2015			
AKTIVA	Částka (Kč)	PASIVA	Částka (Kč)
Zásoby	265 367,00	Krátkodobé závazky-materiálové	122 934,00
Pohledávky	5 311,00	Krátkodobé závazky-DPH	42 215,00
Bankovní účty	241 912,84	Bankovní úvěr	211 467,12
Pokladna	144 630,00	Účet podnikatele	280 604,72
Σ AKTIVA	657 220,84	Σ PASIVA	657 220,84

Zdroj: Evidence sledované firmy

V tabulce č. 11 jsou uvedeny výnosy a náklady sledované firmy, díky kterým je následně vypočten základ daně.

Tabulka 11: Výpočet základu daně při přechodu z DE na účetnictví v roce 2015

Výpočet základu daně při přechodu z DE na účetnictví v roce 2015	
Položka	Částka (Kč)
Výnosy	2 722 971,00
Poskytované služby	2 722 971,00
Náklady	2 353 267,07
Úroky z úvěru	9 123,00
Pojištění auta	12 701,25
Provozní režie	284 924,62
Materiál – zboží	1 520 800,20
Osobní náklady	397 918,00
Odpisy hmotného majetku	82 800,00
Položky zvyšující základ daně	
Položky snižující základ daně	
Paušál na naftu	45 000,00
Položky zvyšující ZD při přechodu na účetnictví	
Zásoby	265 367,00
Pohledávky	5 311,00
Položky snižující ZD při přechodu na účetnictví	

Závazky	122 934,00
Základ daně	517 447,93

Zdroj: Evidence sledované firmy

Rozdíl mezi základem daně 369 703,93 Kč v případě, že by sledovaná firma vedla účetnictví a základem daně 517 447,93 Kč vypočteným v případě, že by firma přecházela z daňové evidence na účetnictví je patrný. Tento rozdíl nám vznikl navýšením o hodnotu 265 367,00 Kč, což jsou zásoby a hodnotu 5 311,00 Kč, což jsou pohledávky a snížením o hodnotu 122 934,00, která tvoří závazky. Zásoby tvořily v daňové evidenci výdaje, neboť byly uhrazeny při nákupu, pohledávky nebyly zahrnuty do příjmů, protože nebyly uhrazeny. Závazky, které snižují základ daně, nebyly uhrazeny, proto v daňové evidenci nevstoupily do výdajů.

Takto velký rozdíl 147 744 Kč v základech daně v případě, že by firma vedla účetnictví, nebo přecházela z daňové evidence na účetnictví, můžeme nejvíce eliminovat především snižováním zásob a neuhrazených pohledávek. V případě položek snižující základ daně, by se firma měla snažit dostat svých závazků. Ty by se v případě jejich úhrady staly náklady a snížily by tak firmě základ daně.

4.6 Plánované změny firmy pro rok 2016

Sledovaná firma plánuje pro rok 2016 mnoho změn, které výrazně ovlivní jeho podnikání.

Jednou ze zásadních změn je uzavření nové smlouvy s firmou, která dodává materiál a zboží tomuto podnikateli k provozování jeho živnosti. Tato firma nabídla podnikateli velice výhodné podmínky, které se díky zamýšlenému přechodu na účetnictví zdají velice zajímavé. Firma nabízí bezúročný dodavatelský úvěr, který bude realizován formou prodloužené splatnosti faktur až na půl roku. Podnikatel vidí výhody ve snížení svých nákladů v podobě úroků u banky, kdy neustále musel navyšovat svůj podnikatelský úvěr, aby byl schopen hradit náklady za materiál a zboží. Také u případného přechodu na účetnictví si bude moci podnikatel uplatnit toto neuhrazené zboží jako náklad a snížit tak svůj základ daně.

Další změnu vidí podnikatel v rozšíření vozového parku jeho nejlepšího obchodního partnera o více než 20 aut. Toto rozšíření znamená významné zvýšení tržeb. Dále podnikatel k 1. 1. 2016 bude uzavírat smlouvu s novým obchodním partnerem, pro kterého bude nově poskytovat své služby. V těchto dvou změnách kalkuluje podnikatel s navýšením tržeb o zhruba 670 000 Kč ročně.

4.6.1. Shrnutí plánovaných změn pro rok 2016 a s nimi související hodnoty

Podnikatel předpokládá nárůst tržeb o 24,6 %. Chce se k 31. 7. 2016 pokusit splatit bankovní úvěr, protože k tomuto datu to bude bez dalších sankcí. Náklady

na pronájem dílny, pojištění a úroky z bankovního úvěru 6,5 % p.a. zůstávají stejné jako v roce 2015. Zvýšení nákladů na energie cca o 15 % v závislosti na zvýšení tržeb. Podíl 44 % základního materiálu na celkových tržbách zůstává stejný. Nárůst osobních nákladů zůstává stejný, je tedy 9,2 %. Náklady na ZSP podnikatele do výpočtu nejsou zahrnuty. Dlouhodobý majetek je odepisován ve 2. odpisové skupině a to zrychleně.

Tabulka č. 12 obsahuje výnosy a náklady, jaké podnikatel plánuje pro rok 2016. Také zahrnuje plánované příjmy a výdaje pro stejný rok.

Tabulka 12: Plán výnosu/nákladů a příjmu/výdajů pro rok 2016

Plán výnosu/nákladů a příjmu/výdajů pro rok 2016					
Položka	Vznik 2016 účetnictví	Neuhrazeno z roku 2015 DE 2016	Úhrada 2016 DE 2016	DE 2016 celkem	Neuhrazeno 2016 DE 2017
Tržby	3 392 971,00	35 252,00	3 302 971,00	3 338 043,00	90 000,00
Úroky z úvěru	20 803,19		20 803,19	20 803,19	
Pojištění	12 701,25		16 935,00	16 935,00	
Provozní režie	210 310,98		210 310,98	210 310,98	
Materiál – zboží	1 492 907,24	243 178,76	869 523,00	1 112 701,76	623 384,24
Osobní náklady	434 526,46	34 718,00	398 315,92	433 033,92	36 210,54
Pronájem	93 541,71		102 045,50	102 045,50	
Celkem náklady / výdaje	2 269 024,58			1 895 830,35	
Rozdíl P-V / Rozdíl V-N	1 123 946,42			1 442 212,65	

Zdroj: Evidence sledované firmy

Z tabulky je zřejmé, že plánované tržby mají při vedení účetnictví v roce 2016 hodnotu 3 392 971,00 Kč. V případě účetnictví se tato hodnota nijak časově neupravuje. U vedení daňové evidence se musí hodnota tržeb časově rozlišit. 35 252,00 Kč je částka, která je převedena z roku 2015 do roku 2016 za neuhrazené faktury poskytnutých služby sledovanou firmou. Celkem tržby daňové evidence pro rok 2016 jsou tedy 3 338 043,00 Kč. Tato částka je vypočtená jako součet hodnoty 35 353,00 Kč a hodnoty 3 302 971,00 Kč, ze kterých nebylo uhrazeno 90 000 Kč, které se musejí převést do roku 2017.

Náklady pro rok 2016 jsou tvořeny úroky, pojištěním, provozními režii, materiálem, osobními náklady a pronájmem. Celkem u účetnictví jsou náklady ve výši 2 269 024,58 Kč a u daňové evidence 1 895 830,35 Kč.

Tabulka č. 13 znázorňuje výpočet základu daně, pokud podnikatel v roce 2016 vede daňovou evidenci.

Tabulka 13: Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2016

Výpočet základu daně při vedení DE v roce 2016	
Položka	Částka (Kč)
Příjmy	3 338 043,00
Poskytované služby	3 338 043,00
Výdaje	2 078 310,35
Úroky z úvěru	20 803,19
Pojištění auta	16 935,00
Provozní režie	210 310,98
Materiál – zboží	1 112 701,76
Pronájem	102 045,50
Mzdy	433 033,92
Paušál na naftu	50 000,00
Odpisy hmotného majetku	132 480,00
Položky zvyšující základ daně	
Položky snižující základ daně	
Základ daně	1 259 732,65

Zdroj: Evidence sledované firmy

Výpočet základu daně při vedení daňové evidence se dělá jako rozdíl příjmů a výdajů. Příjmy mají hodnotu 3 338 043,00 a výdaje 2 078 310,35. Výslednou částkou je tedy základ daně v hodnotě 1 259 732,65 Kč.

Tabulka č. 14 znázorňuje zahajovací rozvahu pro rok 2016, kde jsou uvedeny aktiva a pasiva sledované firmy. Aktiva tvoří zásoby, pohledávky, bankovní účty a peníze na pokladně. Pasiva jsou tvořena bankovním úvěrem, účtem podnikatele a krátkodobými závazky v podobě materiálu a DPH. Aktiva se nám rovnají pasivům.

Tabulka 14: Zahajovací rozvaha 1. 1. 2016

Zahajovací rozvaha k 1. 1. 2016			
AKTIVA	Částka (Kč)	PASIVA	Částka (Kč)
Dlouhodobý majetek	331 200,00	Krátkodobé závazky- materiálové	243 178,76
Zásoby	115 365,00		
Pohledávky	35 252,00	Krátkodobé závazky- osobní náklady	34 718,00
Bankovní účty	200 503,43	Bankovní úvěr	536 572,67
Pokladna	132 149,00	Účet podnikatele	0,00
Σ AKTIVA	814 469,43	Σ PASIVA	814 469,43

Zdroj: Evidence sledované firmy

Tabulka č. 15 znázorňuje výpočet základu daně, pokud by se podnikatel rozhodl pro rok 2016 vést účetnictví.

Tabulka 15: Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2016

Výpočet základu daně při vedení účetnictví v roce 2016	
Položka	Částka (Kč)
Výnosy	3 392 971,00
Poskytované služby	3 392 971,00
Náklady	2 353 729,12
Úroky z úvěru	20 803,19
Pojištění auta	12 701,25
Provozní režie	210 310,98
Materiál – zboží	1 492 907,24
Osobní náklady	434 526,46
Odpisy hmotného majetku	132 480,00
Položky zvyšující základ daně	
Položky snižující základ daně	
Paušál na naftu	50 000,00

Položky zvyšující ZD při přechodu na účetnictví	
Zásoby	115 365,00
Pohledávky	35 252,00
Položky snižující ZD při přechodu na účetnictví	
Závazky	243 178,67
Základ daně	1 039 241,88

Zdroj: Evidence sledované firmy

Výpočet základu daně při vedení účetnictví se dělá jako rozdíl výnosů a nákladů. Hodnota rozdílu je 1 039 241,88 Kč. Tato částka tvoří základ daně při vedení účetnictví pro rok 2016.

Tabulka č. 16 znázorňuje výpočet základu daně, pokud by se podnikatel rozhodl pro rok 2016 uplatnit paušální výdaje.

Tabulka 16: Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2016

Výpočet základu daně při uplatnění paušálu v roce 2016	
Položka	Částka (Kč)
Příjmy	3 338 043,00
Poskytované služby	3 338 043,00
Výdaje	2 002 825,80
60% paušál	2 002 825,8
Základ daně	1 335 217,20

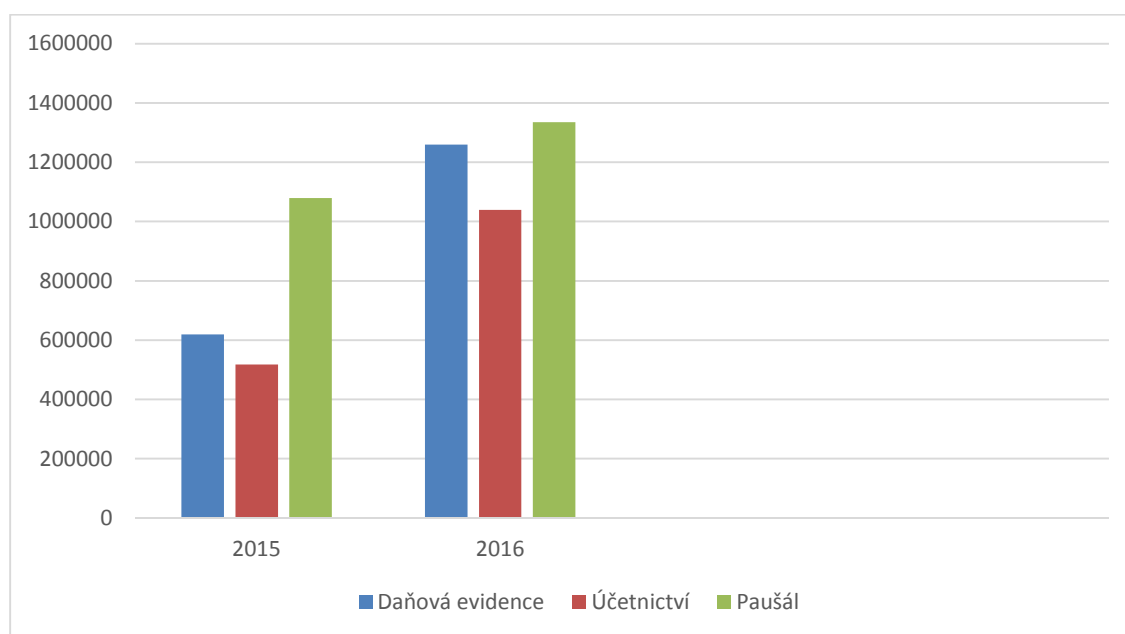
Zdroj: Evidence sledované firmy

Výpočet základu daně při uplatnění paušálních výdajů se dělá jako rozdíl příjmů a výdajů. Výdaje jsou vypočteny jako 60% z celkových příjmů. Základ daně pro sledovanou firmu tvoří částka 1 335 217,20 Kč.

5. Návrhy a doporučení

Na následujícím grafu můžeme vidět rozdílné základy daně vypočtené pro sledovanou firmu, v letech 2015 a 2016, při vedení daňové evidence, účetnictví nebo uplatnění paušálních výdajů.

Graf 1: Grafické znázornění výpočtů základů daně pro rok 2015 a 2016

Zdroj: Evidence sledované firmy

V tabulce č. 17 jsou číselně vyjádřeny hodnoty z přechozího grafu. Tedy základy daně při vedení daňové evidence, účetnictví či uplatnění paušálních výdajů v letech 2015 a 2016.

Tabulka 17: Porovnání ZD a daně pro daňovou evidenci, účetnictví a paušál

Porovnání ZD a daně pro daňovou evidenci, účetnictví a paušál			
Položka	DAŇOVÁ EVIDENCE	ÚČETNICTÍ	PAUŠÁL
Základ daně 2015	618 800,00 Kč	517 500,00	1 079 400,00
Základ daně 2016	1 259 800,00	1 039 300,00	1 335 300,00

Daň 2015	92 820,00	77 625,00	161 910,00
Daň 2016	188 970,00	155 895,00	200 295,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Hodnoty základů daně jsou zaokrouhleny na celé 100 nahoru. Daň je dále vypočtena jako 15% ze základu daně.

Z tabulky je patrné, že vedení účetnictví je pro podnikatele výhodnější jak v roce 2015, tak i v roce 2016. Rozdíl základů daně v roce 2015 mezi daňovou evidencí a účetnictvím je 101 300 Kč. V roce 2016 je to 220 500 Kč. Se zvýšením tržeb, které podnikatel plánuje, narostl tedy i rozdíl mezi základy daně pro daňovou evidenci a účetnictví. Paušální výdaje jsou pro sledovaného podnikatele jednoznačně nevýhodné. Tady je rozdíl v roce 2015 oproti daňové evidenci 460 600,00 Kč. V roce 2016 rozdíl znatelně poklesl oproti předchozímu roku na 75 500,00 Kč. Tento rozdíl je způsobený především vysokým nárůstem tržeb. Rozdíl mezi paušálem a účetnictvím je v porovnání s daňovou evidencí mnohem větší. Pro rok 2015 je to hodnota 561 900,00 Kč a pro rok 2016 hodnota 296 000,00 Kč.

Pro oba sledované roky je výpočet daňové povinnosti nejnižší v případě, že by se podnikatel rozhodl vést účetnictví. Protože v roce 2015 vedl podnikatel daňovou evidenci, přišel tím celkem o 15 190,00 Kč. V případě, že by se pro rok 2016 rozhodl vést účetnictví, mohl by na daňové povinnosti uspořit celkem 33 075,00 Kč což je jednou taková částka než v předchozím roce. Musíme také brát v potaz, že s vedením účetnictví podnikateli narůstají náklady ve formě například účetního softwarů, nebo mzda pro účetní. Podnikatel si ale může najmout externí účetní, což pro něj znamená úsporu na straně účetního softwarů. Proto i přes narůstající náklady související s přechodem na účetnictví, je pro podnikatele vést daňovou evidenci méně výhodné, než přechod na účetnictví.

5.1. Dílčí cíl přechodu z daňové evidence na účetnictví

V této podkapitole je nejdůležitější uvedení SWOT analýzy, která ukazuje silné a slabé stránky vedení daňové evidence, účetnictví či paušálu. Následně je zde detailně popsáno proč by sledovaná firma měla vést právě účetnictví.

Tabulka 18: SWOT analýza

Položky	DAŇOVÁ EVIDENCE	ÚČETNICTVÍ	PAUŠÁL
Silné stránky	Jednodušší administrativa (2) Levnější vedení (7) Časová nenáročnost (5) Nenáročnost na informace (1)	Nižší základ daně (20) Lepší přehlednost (5) Přesnější výpočty (13)	Jednoduchá administrativa (2)
Slabé	Vyšší základ daně (13)	Složitější administrativa (2)	Nejhorší základ

stránky	Nepřehlednost (8)	Režijní náklady (7) Časová náročnost (1)	daně (14)
---------	-------------------	---	-----------

Zdroj: Evidence sledované firmy

V rámci SWOT analýzy jsme se zaměřili pouze na vymezení silných a slabých stránek sledované problematiky, příležitosti a ohrožení byly vynechány záměrně. Za možnou příležitost, ale současně i ohrožení můžeme vidět například změnu zákona, která by mohla vést k horším či lepším podmínkám při stanovení základu daně u jednotlivých sledovaných metod, tato změna by však měla u všech metod a to ať by byla příležitostí či ohrožením přidělený stejný počet bodů, které by určovali její významnost a neměla by tak vliv na celkové vyhodnocení SWOT analýzy a výběr vhodné metody uplatňování výdajů.

U vedení daňové evidence je pro podnikatele jednoznačně jednodušší administrativa. Podnikateli zákon jednoznačně neurčuje způsob vedení. Většina podnikatelů vede peněžní deník, evidenci pohledávek a závazků, zásob, mezd a dalších. Může si tuto evidenci provádět sám například pomocí programu Excel, což je pro podnikatele nejlevnější možná varianta. I přes veškeré silné stránky, vedení daňové evidence má i pro námi sledovaného podnikatele slabé stránky. Jednou z nejdůležitější slabých stránek je právě stanovený základ daně, který jak je již výše uvedeno, vyšel vyšší než u vedení účetnictví. Daňová evidence může být také nepřehledná a podnikatel v ní může dělat chyby.

Vedení účetnictví je sledované firmě doporučeno především díky propočtům, u kterých vyšel základ daně nižší, a tedy i úspornější ve formě placené daně. Účetnictví je mnohdy přehlednější a přesnější ve výpočtech. Slabou stránkou vedení účetnictví jsou náklady spojené s vedením, jako je například detailní evidence zásob, se kterou je spojená nutnost děláním pravidelných inventur. V případě, že by si podnikatel chtěl dělat účetnictví sám, vznikly by mu další náklady spojené s koupí účetního softwaru a případné proškolení. Podnikatel se však může rozhodnout nechat své účetnictví vést externí účetní, což by pro něj sice byl nárůst nákladů ve formě peněžního ohodnocení pro účetní, avšak ušetřil by za koupi účetního softwaru, což není zanedbatelná částka. Proto je podnikateli spíše doporučeno, nechat si vést účetnictví externě.

V případě paušálu je velkým plusem jednoduchá administrativa, podnikatel nemusí vést své skutečné výdaje, protože je uplatňuje procentuální částkou ze svých příjmů. Podle předmětu podnikání sledovaný podnikatel uplatnil 60% z příjmů, avšak jeho skutečné výdaje jsou vyšší, proto v tomto případě není paušál nejlepším řešením. Paušál je výhodnější pro podnikatele, který má nízké skutečné výdaje.

Ve výše uvedené tabulce SWOT analýzy jsou jednotlivé silné a slabé stránky bodově ohodnoceny. V případě daňové evidence vyšly silné a slabé stránky v poměru 13 / 21, u vedení účetnictví 38 / 10 a při uplatnění paušálu 2 / 14. I

v této analýze je nejvhodnějším způsobem pro sledovanou firmu vedení účetnictví, protože silné stránky vyšly jednoznačně nejvyšší a slabé stránky zase naopak nejnižší, což je žádoucí.

6. Závěr

Cílem bakalářské práce bylo identifikovat dopady vedení daňové evidence, účetnictví nebo využití paušálních výdajů na stanovení základu daně u příjmů fyzických osob. V závislosti na znění příslušných zákonů jsem vysvětlila, proč by daný podnikatel měl přejít z vedení daňové evidence na účetnictví nebo paušál, a ukázala výhody, nevýhody či chyby kterým se u tohoto přechodu vyhnout. Hlavní a nejdůležitější výhodou, která je pro každého podnikatele prioritní, je co nejvyšší úspora peněz.

Přechodem z daňové evidence na účetnictví by z mého pohledu byl výhodou, ač se jeho složitější administrativa, zvýšení nákladů v oblasti režijních nákladů souvisejícím s vedením účetnictví, může mnohým podnikatelům zdát nežádoucí. Měli by si však uvědomit, že má mnohem přehlednější a jasnější strukturu vedení a jeho výpočty jsou také přesnější. Můžou si tedy udělat lepší obrázek o ekonomické situaci a hospodaření ve firmě. Paušál je formou nejjednoduššího vedení dokladů při podnikání, výhodné pro podnikatele, které mají minimum výdajů a právě použitím paušálu mají možnost si snížit daňový základ, než kdyby museli uplatnit přímé výdaje.

V praktické části jsem na základě znalosti důležitých faktů sestavila dílčí základy daně v případě, že by podnikatel vedl daňovou evidenci, účetnictví nebo uplatňoval paušální výdaje pro rok 2015. V tomto případě mi díky porovnání základů daně vyšlo pro podnikatele výhodnější přejít k vedení účetnictví. Dále jsem uvedla důležité informace potřebné k predikci výhodnosti formy účtování pro rok 2016. Firma pro rok 2016 plánuje podstatné navýšení tržeb díky rozšiřování vozového parku stálého obchodního partnera a uzavření smlouvy s novým obchodním partnerem. Také plánuje uzavření smlouvy s dodavatelskou firmou, díky které by měla sledovaná firma mít značné výhody při nákupu zboží a materiálu. Na základě nových informací jsem tedy uvedla plán výnosů a nákladů, a také příjmů a výdajů. Vypočítala jsem dílčí základy daně u vedení daňové evidence, účetnictví či u uplatnění paušálu. Hodnoty vypočtených základů daně jsem porovnála a opět mi vyšel přechod na vedení účetnictví pro firmu výhodnější. Díky výhodným podmínkám, které jsou firmě poskytovány z hlediska dodávky zboží a materiálu, je výhodnost vedení účetnictví patrnější, než v roce 2015.

Podnikateli jsem doporučila přechod na vedení účetnictví, neboť s ohledem na plánované změny pro rok 2016 je toto výhodnější.

7. Literatura

Bibliografická citace

- [1] BRYCHTA, I. a kol., *Daň z příjmů*. 11. vyd. Praha : Woters Kluwer, a.s., 2014, 600 s. ISBN 978-80-7478-462-0.
- [2] DUŠEK, J., SEDLÁČEK, J. *Daňová evidence podnikatelů 2015*. 12. vyd. Praha : GRADA Publishing, a.s., 2015, 136 s. ISBN 978-80-247-5436-9.
- [3] JAROŠ, T. *Zdanění příjmů v roce 2011, komplexní průvodce*. 1. vyd. Praha : GRADA Publishing a. s., 2011, s. 55-57. ISBN 978-80-247-3822-2.
- [4] MATÚŠ, J., ČABYOVÁ, L., ĎURKOVÁ, K. *Marketing – základy a nástroje*. Trnava : Fakulta masmediálnej komunikácie UCM v Trnave, 2008, s. 236-237. ISBN 978-80-8105-074-9.
- [5] PELC, V., PELECH, P. *Daně z příjmů s komentářem*. 15. vyd. Olomouc : ANAG, s.r.o., 2015, 1055 s. ISBN 978-80-7263-943-4.
- [6] PILÁTOVÁ, J. a kol. *Daňová evidence komplexní řešení problematiky daňové evidence pro OSVČ*. 9. vydr. Olomouc : ANAG, s.r.o., 2013, 351 s. ISBN 978-80-7263-772-0.
- [7] RYNEŠ, P. *Podvojně účetnictví a účetní závěrka*. 14. vyd. Olomouc: Nakladatelství ANAG, s.r.o., 2014, 1143 s. ISBN 978-80-7263-853-6.
- [8] ZÁGOROVÁ, M. *ÚZ – Úplné znění – Daně z příjmů*. Ostrava : Sagit, a.s., 2015, 256 s. ISBN 978-80-7488-083-4.

Internetové zdroje

- [9] BLAHOVÁ, R., Bc. *Účetnictví, daňová evidence nebo paušální výdaje?* Portal.pohoda.cz. [online]. [cit. 2015-30-12].Url: < <http://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/chci-zacit-podnikat/ucetnictvi,-danova-evidence-nebo-pausalni-vydaje/>>.
- [10] HYNŠTOVÁ, P., Ing. *Rozdíl mezi daňovou evidencí a účetnictvím*. Ekonomikon.cz. [online]. [cit. 2015-12-29].Url: <<http://www.ekonomikon.cz/ucto/evidence-ucto>>.
- [11] KONEČNÁ, J. *Výdaje procentem z příjmů*. Jakpodnikat.cz. [online]. [cit. 2016-04-26].Url: < <http://www.jakpodnikat.cz/pausalni-vydaje-procentem.php>>.

- [12] KUCHAR, Š., *Strategické řízení*. VSB.cz. [online]. [cit 2015-12-29]. Url: <http://home1.vsb.cz/~kuc275/vyuka/mbm/pred/02_StrategickeRizeni.pdf>.
- [13] PILAŘOVÁ, I., Ing. *Přechod fyzické osoby z daňové evidence na účetnictví*. Učetnikavarna.cz. [online]. [cit. 2015-30-12].Url: < http://www.ucetnikavarna.cz/archiv/dokument/doc-d34570v44188-danova-evidence-aneb-prechody-ve-vsech-moznych-kombinacich/?search_query=%24index%3D1199&order_by=&order_dir=&type=&search_results_page=1/>.
- [14] PILAŘOVÁ, I., Ing. *Přechod fyzických osob z vedení účetnictví na daňovou evidenci*. Mzdovapraxe.cz. [online]. [cit. 2016-01-03].Url: <<http://www.mzdovapraxe.cz/archiv/dokument/doc-d226v202-prechod-fyzicky-osob-z-vedeni-ucetnictvi-na-danovou-evidenci/>>.
- [15] *SWOT analýza*. Vlastnicesta.cz. [online]. [cit. 2015-12-29].Url: < <http://www.vlastnicesta.cz/metody/swot-analyza/>>.
- [16] *Vyhláška č. 500/2002 Sb., část čtvrtá – účetní metody, § 61b*. Business.center.cz. [online]. [cit. 2016-01-02].Url: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ucto-v2002-500/cast4.aspx>>.
- [17] *Výpočet základu daně z podnikání FO výdajovým paušálem*. Ipodnikatel.cz. [online]. [cit. 2015-12-28]. Url: < <http://www.ipodnikatel.cz/Dane-v-podnikani/vypocet-zakladu-dane-z-podnikani-fo-vydajovym-pausalem-procentem-z-prijmu.html>>
- [18] *Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání*. Businesscenter.cz. [online]. [cit. 2016-05-18]. Url: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/cast1.aspx>>
- [17] *Vyhláška č. 500/2002 Sb., část čtvrtá – účetní metody, § 61b*. Business.center.cz. [online]. [cit. 2016-01-02].Url: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ucto-v2002-500/cast4.aspx>>.
- [18] *Výpočet základu daně z podnikání FO výdajovým paušálem*. Ipodnikatel.cz. [online]. [cit. 2015-12-28]. Url: < <http://www.jakpodnikat.cz/pausalni-vydaje-procentem.php>>

SEZNAM ZKRATEK

ČR – Česká republika

OR – obchodní rejstřík

DE – daňová evidence

mil. – milión

Kč – korun českých

tzn. – to znamená

apod. – a podobně

např. - například

PŘÍLOHY

Příloha 1: Deník příjmů a výdajů při vedení daňové evidence

Datum	D O K L A D	Transakce	Příjmy celkem	Daňové příjmy		Přijaté DPH	Výdaje celkem	Daňové výdaje		Plac. DPH	Úpravy Dle § 23	
				§ 7	§ 8			§ 7	§ 8		Zvyšující ZD	Snižující ZD
1.10.	BV	Nákup materiálu					217800	18000		2780		
9.10.	VP	Náku zboží					18150	15000		3150		
15.10.	BV	Příjem z prodeje výrobků	290400	240000		50400						

Zdroj: [Dušek a Sedláček, 2015, s. 121]

Příloha 2: Kniha majetku

Kniha majetku		
Položka	Částka (Kč)	
Počáteční stav k 1. 1. 2015	0,00	
Nákup DHM 02/2015	414 000,00	
Odpisy 2015		82 800,00
Konečný stav k 31. 12. 2015	331 200,00	

Zdroj: Evidence sledované firmy

Příloha 3: Zásoba materiálu

Zásoba materiálu	
Položka	Částka (Kč)
Počáteční stav k 1. 1. 2015	265 367,00
Konečný stav k 31. 12. 2015	115 365,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Příloha 4: Peněžní prostředky na bankovních účtech

Peněžní prostředky na bankovních účtech	
Položka	Částka (Kč)
Počáteční stav k 1. 1. 2015	241 912,84
Konečný stav k 31. 12. 2015	200 503,43

Zdroj: Evidence sledované firmy

Příloha 5: Peněžní prostředky v hotovosti

Peněžní prostředky v hotovosti	
Položka	Částka (Kč)
Počáteční stav k 1. 1. 2015	144 630,00
Konečný stav k 31. 12. 2015	132 149,00

Zdroj: Evidence sledované firmy

Příloha 6: Bankovní úvěr

Bankovní úvěr	
Položka	Částka (Kč)
Počáteční stav k 1. 1. 2015	211 467,12
Konečný stav k 31. 12. 2015	536 572,67

Zdroj: Evidence sledované firmy